

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua extinsă)

15 februarie 2023 *

„Energie – Piața internă de energie electrică – Cadrul de punere în aplicare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare automată – Procedură de adoptare a clauzelor, a condițiilor și a metodologiilor – Respingere a propunerii comune a operatorilor de sistem – Competența ACER – Eroare de drept – Dreptul la apărare – Obligație de motivare”

În cauza T-606/20,

Austrian Power Grid AG, cu sediul în Viena (Austria), și celelalte reclamante ale căror denumiri figurează în anexă¹, reprezentate de M. Levitt, avocat, B. Byrne și D. Jubrail, solicitors,

reclamante,

împotriva

Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER), reprezentată de E. Ameye, avocată, A. Tellidou și E. Tremmel, în calitate de agenți,

pârâtă,

TRIBUNALUL (Camera a doua extinsă),

compus, la deliberări, din domnul S. Papasavvas, președinte, doamnele V. Tomljenović, P. Škvařilová-Pelzl (raportoare) și domnii I. Nömm și D. Kukovec, judecători,

grefier: doamna I. Kurme, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 7 iunie 2022,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

¹ Lista celorlalte reclamante este anexată doar la versiunea notificată părților.

Hotărâre

- 1 Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamantele, Austrian Power Grid AG și celelalte persoane juridice ale căror denumiri figurează în anexă, solicită anularea Deciziei camerei de recurs a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) din 16 iulie 2020 de confirmare a Deciziei 02/2020 a ACER din 24 ianuarie 2020 privind cadrul de punere în aplicare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare automată (denumită în continuare „platforma aFRR”) și de respingere a acțiunilor acestora în cauza A-001-2020 (consolidată) (denumită în continuare „decizia atacată”), în măsura în care această decizie le privește, precum și anularea articolului 1 din Decizia 02/2020, a articolului 3 alineatul (3) și alineatul (4) litera (b), a articolului 4 alineatul (6), a articolului 6, a articolului 11 alineatul (1) litera (c) și a articolului 12 din cadrul de punere în aplicare a platformei aFRR, astfel cum figurează în anexa I la Decizia 02/2020 (denumită în continuare „metodologia aFRR” sau „aFRRIF”).

Istoricul cauzei

- 2 După intrarea în vigoare la 18 decembrie 2017 a Regulamentului (UE) 2017/2195 al Comisiei din 23 noiembrie 2017 de stabilire a unei linii directe privind echilibrarea sistemului de energie electrică (JO 2017, L 312, p. 6), toți operatorii de transport și de sistem (denumiți în continuare „OTS”) au elaborat, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din regulamentul menționat, o propunere de metodologie aFRR.
- 3 La 18 decembrie 2018, OST-urile au transmis, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) și cu articolul 5 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul 2017/2195, tuturor autorităților naționale de reglementare (denumite în continuare „ANR”) spre aprobare, propunerea lor de metodologie aFRR (denumită în continuare „propunerea inițială de aFRRIF”). Articolul 12 din propunerea menționată, intitulat „Propunerea de entitate”, prevedea următoarele:

„1. Toate OTS-urile desemnează o entitate însărcinată să îndeplinească toate funcțiile [necesare pentru funcționarea] platformei aFRR.

2. Entitatea va fi constituită dintr-un consorțiu de OTS-uri sau o societate deținută de OTS-uri.”
- 4 Printr-o scrisoare din 24 iulie 2019, președinta Forumului autorităților de reglementare din domeniul energiei (FRE) a informat ACER, în numele tuturor ANR-urilor, că acestea au decis în comun, în temeiul articolului 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195, să îi solicite să se pronunțe cu privire la propunerea inițială de aFRRIF (denumită în continuare „cererea comună”). Această scrisoare era însoțită de o „Notă informală din partea tuturor [ANR-urilor] aprobată de [FRE] cu privire la propunerea [inițială de aFRRIF] în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul [2017/2195]” (denumită în continuare „nota informală a ANR-urilor”).
- 5 În cadrul schimburilor și al consultărilor pe care le-a inițiat cu ANR-urile și cu OTS începând din luna iulie 2019, ACER a considerat că propunerea inițială de aFRRIF, care prevedea că entitatea însărcinată cu îndeplinirea funcțiilor necesare pentru funcționarea platformei aFRR va putea lua forma unui consorțiu de OTS-uri, nu era conformă cu Regulamentul 2017/2195.

- 6 Printr-un e-mail din 28 noiembrie 2019, OTS-urile au adresat ACER o a doua versiune a propunerii de metodologie aFRR (denumită în continuare „a doua propunere de aFRRIF”). Articolul 12 din a doua propunere de aFRRIF prevedea că entitatea însărcinată să îndeplinească toate funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR va fi o societate deținută de OTS-uri. Într-o notă explicativă anexată la acest e-mail, OTS-urile au precizat care era obiectivul urmărit de articolul menționat.
- 7 În urma examinării celei de a doua propuneri de aFRRIF, ACER a considerat că aceasta nu era conformă cu Regulamentul 2017/2195, pentru motivul că desemna doar entitatea însărcinată cu îndeplinirea funcției de optimizare a activării și a funcției de decontare OTS-OTS, în timp ce regulamentul menționat impunea desemnarea unei entități însărcinate cu fiecare dintre funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR, inclusiv funcțiile care, precum gestionarea capacității, ca proces de actualizare continuă a capacității de transport interzonale disponibile pentru schimburile de energie de echilibrare, erau funcții multiplatforme, în măsura în care capacitatea de transport interzonală disponibilă era o dată care trebuia luată în considerare în fiecare dintre platformele europene de echilibrare. În plus, aceasta a sugerat OTS-urilor, pentru a respecta articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul 2017/2195, să păstreze cele două opțiuni propuse pentru entitatea însărcinată cu îndeplinirea funcțiilor necesare pentru funcționarea platformei aFRR, și anume fie un singur OTS, fie o societate deținută de OTS-uri.
- 8 Printr-un e-mail din 13 decembrie 2019, OTS-urile, prin intermediul unui membru al Rețelei europene a operatorilor de transport și de sistem pentru energie electrică, au adresat ACER o a treia versiune a propunerii de metodologie aFRR (denumită în continuare „a treia propunere de aFRRIF”).
- 9 Articolul 12 din a treia propunere de aFRRIF prevedea următoarele:
- „[...]
2. Toate OTS-urile desemnează o entitate însărcinată cu îndeplinirea [funcției de optimizare a activării] și a funcției de decontare OTS-OTS ale platformei [aFRR]. Această entitate va fi un OTS unic sau o societate deținută de OTS-uri.
- [...]
5. Atunci când OTS-urile implementează o funcție multiplatformă, toate OTS-urile desemnează o entitate însărcinată cu îndeplinirea funcției respective, care va putea fi diferită de entitatea menționată la [alineatul] 2.
6. În termen de șase luni de la aprobarea [metodologiei] unei platforme europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele de înlocuire cu activare [manuală sau automată], toate OTS-urile desemnează entitatea propusă pentru îndeplinirea [funcției de gestionare a capacității].
- [...]”
- 10 Printr-un e-mail din 17 decembrie 2019 adresat Rețelei europene a operatorilor de transport și de sistem pentru energie electrică, ACER a informat OTS-urile că modificările aduse articolului 12 din a treia propunere de aFRRIF încă nu erau conforme Regulamentului 2017/2195. Astfel, din moment ce, potrivit propunerii menționate, funcțiile necesare pentru funcționarea platformei

aFRR vor putea fi îndeplinite de mai multe entități, această propunere va trebui să respecte cerințele suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195, ceea ce nu fusese demonstrat.

- 11 Printr-un e-mail din 18 decembrie 2019, adresat de un membru al personalului OTS-ului belgian ca răspuns la e-mailul ACER din 17 decembrie 2019, OTS-urile au transmis ACER o versiune modificată a celei de a treia propuneri de aFRRIF (denumită în continuare „a treia propunere de aFRRIF modificată”). Acestea au confirmat că o entitate unică (un singur OTS sau o societate deținută de OTS-uri) va fi însărcinată să îndeplinească funcțiile necesare în mod specific pentru funcționarea platformei aFRR, și anume optimizarea activării și decontarea OTS-OTS, și că, în ceea ce privește executarea gestionării capacității, care era o funcție multiplatformă, ea va putea fi încredințată unei alte entități unice (un singur OTS sau o societate deținută de OTS-uri).
- 12 La 20 decembrie 2019, ACER a întocmit o versiune finală a proiectului său de decizie privind metodologia aFRR, care a fost comunicată reclamantelor.
- 13 La 24 ianuarie 2020, ACER a adoptat Decizia 02/2020 privind metodologia aFRR, la care era atașată, în anexa I, o metodologie aFRR, astfel cum a fost modificată și aprobată de aceasta (denumită în continuare „aFRRIF în litigiu”).
- 14 Articolul 12 din aFRRIF în litigiu prevede următoarele:

„[...]

2. Toate OTS-urile desemnează o entitate, indiferent dacă este un OTS sau o societate deținută de OTS-uri, însărcinată să îndeplinească [funcția de optimizare a activării] și [funcția de decontare OTS-OTS] ale platformei aFRR. Cu cel mult opt luni înainte ca funcția de gestionare a capacității să devină o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR în conformitate cu articolul 6 [alineatul] 4, toate OTS-urile elaborează o propunere de modificare a aFRRIF care va desemna o entitate însărcinată cu îndeplinirea funcției de gestionare a capacității în conformitate cu articolul 21 [alineatul] (3) litera (e) [din Regulamentul 2017/2195] și va preciza dacă platforma aFRR va fi operată de o entitate unică sau de mai multe entități.

3. Desemnarea entității se va face în conformitate cu articolul 21 [alineatul] (4) [din Regulamentul 2017/2195].

[...]”

- 15 La 23 martie 2020, în temeiul articolului 28 din Regulamentul (UE) 2019/942 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 de instituire a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (JO 2019, L 158, p. 22), Austrian Power Grid, ČEPS, a.s., Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., Red Eléctrica de España SA, RTE Réseau de transport d'électricité și Svenska kraftnät (denumite în continuare „grupul A”) au introdus la camera de recurs a ACER o cale de atac împotriva, printre altele, a Deciziei 02/2020, care a fost înregistrată inițial cu numărul A-001-2020. TenneT TSO BV și TenneT TSO GmbH au introdus la camera de recurs a ACER o cale de atac împotriva, printre altele, a Deciziei 02/2020, care a fost înregistrată inițial cu numărul A-004-2020. În măsura în care aceste cauze aveau același obiect, camera de recurs le-a regrupat ulterior sub numărul cauzei A-001-2020 (consolidată).

- 16 În acțiunea introdusă, grupul A, în temeiul articolului 20 alineatul (3) litera (d) din Decizia camerei de recurs nr. 1-2011, astfel cum a fost modificată la 5 octombrie 2019, de stabilire a normelor de organizare și de procedură în fața camerei de recurs a ACER, a solicitat acesteia din urmă să oblige ACER să divulge (denumită în continuare „cererea de divulgare”), într-o formă necenzurată, mai multe documente, și anume, pe de o parte, o copie a evaluării care ar fi fost efectuată de ACER în cadrul punerii în aplicare a articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul 2017/2195 și, pe de altă parte, o copie a formularelor care conțineau avizele care ar fi fost formulate de Consiliul autorităților de reglementare al ACER în legătură cu Decizia 02/2020 și a metodologiei aFRR, înainte de adoptarea definitivă a acestora din urmă de către ACER (denumite în continuare „documentele în litigiu”), precum și să îi dea posibilitatea să comenteze aceste documente. Grupul A a reiterat cererea de divulgare respectivă printr-o scrisoare din 28 mai 2020.
- 17 La 2 iunie 2020, grefa camerei de recurs a comunicat grupului A decizia prin care președintele camerei menționate a respins cererea sa de divulgare (denumită în continuare „decizia de respingere a cererii de divulgare”).
- 18 Printr-o decizie din 16 iulie 2020, camera de recurs a adoptat decizia atacată, care confirmă Decizia 02/2020 și respinge căile de atac ale reclamantelor în cauza A-001-2020 (consolidată).

Concluziile părților

- 19 Reclamantele solicită Tribunalului:
- anularea deciziei atacate, în măsura în care le privește;
 - anularea articolului 1 din Decizia 02/2020, precum și a articolului 3 alineatul (3) și alineatul (4) litera (b), a articolului 4 alineatul (6), a articolului 6, a articolului 11 alineatul (1) litera (c) și a articolului 12 din aFRRIF în litigiu;
 - obligarea ACER la plata cheltuielilor de judecată.
- 20 ACER solicită în esență Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitatea celui de al doilea capăt de cerere al acțiunii

- 21 Potrivit unei jurisprudențe constante, condițiile de admisibilitate a unei acțiuni prevăzute la articolul 263 TFUE constituie cauze de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică și, prin urmare, este de competența Tribunalului să le examineze din oficiu (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 mai 2019, Pebagua/Comisia, C-204/18 P, nepublicată, EU:C:2019:425, punctul 28 și jurisprudența citată).

- 22 În speță, după ce părțile au fost invitate să își prezinte observațiile în această privință, trebuie să se examineze din oficiu admisibilitatea celui de al doilea capăt de cerere al acțiunii, care privește anularea articolului 1 din Decizia 02/2020 și a mai multor dispoziții din aFRRIF în litigiu.
- 23 În această privință, din considerentul (34), din articolul 28 alineatul (1) și din articolul 29 din Regulamentul 2019/942, precum și din articolul 263 al cincilea paragraf TFUE, astfel cum au fost interpretate în lumina jurisprudenței relevante, reiese că reclamantii neprivilegiați pot solicita în fața Tribunalului anularea doar a deciziilor adoptate de camera de recurs (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 16 martie 2022, MEKH și FGSZ/ACER, T-684/19 și T-704/19, EU:T:2022:138, punctele 31-42).
- 24 În cadrul examinării prezentei acțiuni, reclamantele, care nu au statutul de reclamant privilegiați, pot solicita anularea doar a deciziei atacate, adoptată de camera de recurs, iar nu cea a Deciziei 02/2020 și a anexelor sale.
- 25 Prin urmare, este necesar ca prezenta speță să se limiteze la controlul legalității deciziei atacate, în special în măsura în care aceasta confirmă integral Decizia 02/2020 și dispozițiile aFRRIF în litigiu, în lumina motivelor și a criticilor invocate de reclamante, precum și a motivelor sau a criticilor care ar trebui, după caz, să fie invocate din oficiu în privința deciziei atacate.

Cu privire la fond

- 26 În susținerea acțiunii formulate, reclamantele invocă trei motive, întemeiate în esență, primul, pe o eroare de drept rezultată din încălcarea principiului atribuirii și a Regulamentului 2019/942, săvârșită de camera de recurs în decizia atacată, atunci când a constatat că ACER se putea îndepărta în Decizia 02/2020, în exercitarea competenței sale, de la cererea comună a ANR-urilor, al doilea, pe erori de drept săvârșite de camera de recurs în decizia atacată întrucât nu a constatat că ACER, în Decizia 02/2020, a încălcat articolul 21 din Regulamentul 2017/2195 și, al treilea, pe încălcarea de către camera de recurs, în cadrul procedurii inițiate în fața sa, a principiului bunei administrări, a principiului respectării dreptului la apărare, a obligației de motivare și a obligațiilor legale care îi reveneau.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept rezultată din încălcarea principiului atribuirii și a Regulamentului 2019/942, săvârșită de camera de recurs atunci când a constatat că ACER se putea îndepărta, în exercitarea competenței sale, de la cererea comună a ANR-urilor

- 27 Primul motiv este împărțit în două aspecte. Primul aspect invocă faptul că în decizia atacată camera de recurs a concluzionat în mod greșit că ACER nu s-a îndepărtat de la poziția comună a ANR-urilor, astfel cum era prezentată în cererea comună. Al doilea aspect este întemeiat pe faptul că în decizia atacată camera de recurs a concluzionat în mod greșit că, în orice caz, ACER era autorizată să se îndepărteze de la poziția comună a ANR-urilor, astfel cum era prezentată în cererea comună.
- 28 Tribunalul apreciază oportun să înceapă cu examinarea celui de al doilea aspect al primului motiv.
- 29 În cadrul acestui aspect, reclamantele susțin în esență că în decizia atacată camera de recurs a concluzionat în mod greșit că ACER era autorizată să se îndepărteze de la poziția comună a ANR-urilor, astfel cum era prezentată în cererea comună, deși sfera de competență a ACER era definită de cererea comună și că, îndepărtându-se de termenii acesteia în Decizia 02/2020, în

temeiul articolului 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 și al articolului 6 alineatul (10) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul 2019/942, pentru a-și continua programul politic, aceasta acționase *ultra vires*, cu încălcarea dispozițiilor menționate. Faptul că unele dintre ANR-urile vizate nu contestaseră decizia atacată în această privință nu ar priva celelalte ANR-uri de dreptul lor în acest sens.

- 30 În primul rând, potrivit reclamantelor, din articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul 2019/942, din jurisprudență și din practica decizională a ACER reiese că competența decizională a ACER nu se poate extinde la aspecte asupra cărora ANR-urile au ajuns deja la un acord sau asupra cărora acestea nu i-au solicitat să se pronunțe. În speță, ACER ar fi fost sesizată numai cu privire la cele două puncte de dezacord între ANR-urile menționate în nota informală, privind funcționarea tehnică a procesului de restabilire a frecvenței automate de către OTS-uri și modelul de „cerere de control” care urma să fie ales pentru o proiectare de principiu a platformei aFRR.
- 31 În al doilea rând, reclamantele susțin că, prin adoptarea unei decizii care depășea limitele competenței sale, așa cum au fost definite prin cererea comună, ACER a încălcat principiul atribuirii consacrat la articolul 5 alineatul (2) TUE. Metodologia aFRR ar fi fost adoptată în temeiul Regulamentului 2017/2195, care ar fi un act de punere în aplicare. Astfel cum ar reieși din considerentul (16) al Regulamentului 2017/2195, acesta ar stabili limitele competenței atribuite ACER și numai Comisia Europeană ar putea, prin procedura de comitologie, să modifice limitele menționate. În plus, contrar celor pretinse de camera de recurs, în considerentul (108) al deciziei atacate ACER nu ar fi exercitat, în speță, o competență proprie, ci o competență delegată sau derivată a ANR-urilor. Conform jurisprudenței, numai necesitatea de a asigura un efect util Regulamentului 2017/2195 ar putea justifica depășirea de către ACER a limitelor competenței care i-a fost atribuită. Cu toate acestea, din cuprinsul punctului 69 din Hotărârea din 24 octombrie 2019, E-Control/ACER (T-332/17, nepublicată, EU:T:2019:761), ar reieși că nimic nu ar justifica, la fel ca în speță, ca ACER să își substituie poziția cu cea a ANR-urilor, așa cum a fost exprimată în cererea comună, cu privire la funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR și la entitatea sau entitățile desemnate pentru a le îndeplini.
- 32 În al treilea rând, reclamantele susțin că interpretarea articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul 2019/942 reținută de camera de recurs în decizia atacată pentru a-i recunoaște ACER o competență generală de a revizui propunerile OTS-urilor prezentate ANR-urilor era eronată, în măsura în care această dispoziție nu era aplicabilă procesului decizional menționat la articolul 6 alineatul (10) al doilea paragraf litera (b) din regulamentul menționat și nu respecta principiul atribuirii, astfel cum este amintit la punctul 31 de mai sus. În speță, adoptarea metodologiei aFRR era, *primo*, de competența ANR-urilor și, *secundo*, în lipsa unui acord între acestea sau la cererea lor comună, de competența ACER.
- 33 În al patrulea rând, reclamantele apreciază că invocarea de către ACER a caracterului pretins „ascendent” al procesului de reglementare prevăzut de Regulamentul 2019/942 nu legitimează faptul că în Decizia 02/2020 ACER s-a îndepărtat de la poziția comună a ANR-urilor, independent de avizul favorabil emis de Consiliul autorităților de reglementare cu privire la proiectul de decizie al ACER. Prin Decizia 02/2020, ACER ar fi impus OTS-urilor un set de obligații pe care acestea le-ar fi respins în mod constant și pe care ANR-urile nu le-ar fi identificat în cererea comună ca fiind puncte de dezacord existente între ele și care să necesite un arbitraj al ACER. Decizia 02/2020, așa cum este confirmată de camera de recurs, ar fi fost nu numai nelegală, ci și prejudiciabilă pentru OTS-uri. Astfel, ea le-ar fi privat de posibilitatea de a desemna un consorțiu de OTS-uri pentru a îndeplini funcția de optimizare a activării și pe cea de decontare OTS-OTS și le-ar fi impus, într-un anumit termen, să includă gestionarea capacității

printre funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR și să desemneze unul dintre OTS-uri sau o societate deținută de acestea din urmă pentru îndeplinirea respectivei funcții, în conformitate cu articolul 21 alineatul (4) din Regulamentul 2017/2195. În temeiul articolului 21 din Regulamentul 2017/2195, ar fi trebuit ca OTS-urile să fie cele care să definească metodologia aFRR, iar nu ca ACER să le-o impună, ascunzându-se în spatele unei ipotetice posibilități ca OTS-urile să prezinte o propunere de modificare a metodologiei respective, în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Regulamentul 2017/2195.

- 34 ACER solicită respingerea celui de al doilea aspect al primului motiv.
- 35 În speță, în conformitate cu stabilirea admisibilității acțiunii și a utilității motivelor invocate în susținerea acesteia, efectuată la punctul 25 de mai sus, trebuie să se verifice dacă, omițând în decizia atacată să constate că, prin adoptarea Deciziei 02/2020, ACER depășise limitele competenței sale, camera de recurs a săvârșit o eroare de drept, așa cum au invocat reclamantele în susținerea căii de atac formulate în fața sa.
- 36 În această privință, din jurisprudența privind normele care reglementează competența instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii Europene reiese că dispoziția care constituie temeiul juridic al unui act și care abilitază o instituție a Uniunii să adopte actul în cauză trebuie să fie în vigoare la data adoptării acestuia (a se vedea Hotărârea din 26 martie 2015, *Comisia/Moravia Gas Storage*, C-596/13 P, EU:C:2015:203, punctul 34 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 3 februarie 2011, *Cantiere navale De Poli/Comisia*, T-584/08, EU:T:2011:26, punctul 33 și jurisprudența citată).
- 37 La data la care a fost adoptată decizia atacată, care este singurul act a cărui legalitate poate fi contestată de reclamante în cadrul prezentei acțiuni (a se vedea punctul 25 de mai sus), și anume la 16 iulie 2020, era aplicabil Regulamentul 2019/942. În plus, Regulamentul 2017/2195 era de asemenea în vigoare și aplicabil, în conformitate cu articolul 65 din acesta, de la 18 decembrie 2017, și anume din a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, la 28 noiembrie 2017. Or, articolul 6 alineatul (10) din Regulamentul 2019/942 și articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 abilitau ACER, în termen de șase luni, să se pronunțe sau să adopte decizii individuale privind aspecte sau probleme legate de reglementare care au efecte asupra comerțului transfrontalier sau a securității sistemului transfrontalier care intră în competența ANR-urilor, precum adoptarea metodologiei aFRR, în cazul în care ANR-urile competente nu ar fi ajuns la un acord în termenul care le era acordat pentru aceasta sau în cazul în care ANR-urile competente i-ar fi adresat o cerere comună în acest sens. La data adoptării deciziei atacate, doar aceste dispoziții puteau oferi un temei juridic deciziei menționate.
- 38 Astfel, trebuie să se verifice dacă articolul 6 alineatul (10) din Regulamentul 2019/942 și articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 erau de natură să fundamenteze competența ACER de a adopta definitiv metodologia aFRR, așa cum figurează în anexa I la decizia atacată, ceea ce implică interpretarea domeniului de aplicare al acestor dispoziții.
- 39 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în vederea interpretării dispozițiilor de drept al Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de formularea acestora, ci și de contextul lor și de obiectivele urmărite de reglementarea din care fac parte aceste dispoziții [a se vedea Hotărârea din 11 iulie 2018, *COBRA*, C-192/17, EU:C:2018:554, punctul 29 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 28 ianuarie 2020, *Comisia/Italia* (Directiva combaterea întârzierii în efectuarea plăților), C-122/18, EU:C:2020:41, punctul 39 și jurisprudența citată].

- 40 În speță, astfel cum erau ținute în temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (a) și al articolului 21 alineatul (1) din Regulamentul 2017/2195, toate OTS-urile au prezentat spre aprobare propriilor ANR-uri o propunere de metodologie aFRR, și anume propunerea inițială de aFRRIF. Potrivit articolului 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 și articolului 6 alineatul (10) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul 2019/942, ACER trebuia totuși, în cazul unei cereri comune a ANR-urilor, să adopte ea însăși o decizie privind respectiva propunere, în termen de șase luni de la data notificării acestei cereri. Or, este cert că, prin scrisoarea din 24 iulie 2019, ANR-urile au solicitat în comun ACER, în temeiul articolului 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195, să adopte o decizie privind propunerea inițială de aFRRIF pe care OTS-urile le-o prezentaseră (punctul 4 de mai sus).
- 41 Astfel, competența ACER de a se pronunța sau de a adopta o decizie definitivă cu privire la metodologia aFRR se întemeia, în speță, pe împrejurarea prevăzută la articolul 6 alineatul (10) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul 2019/942 și la articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 că toate ANR-urile îi solicitaseră în comun să se pronunțe cu privire la această metodologie.
- 42 Or, în primul rând, din formularea articolului 6 din Regulamentul 2019/942 și a articolului 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 nu reiese că, în cadrul exercitării unei astfel de competențe și dincolo de obligația care îi revenea în temeiul articolului 6 alineatul (11) din Regulamentul 2019/942 de a consulta ANR-urile și OTS-urile vizate în etapa pregătirii deciziei sale, ACER ar fi fost ținută de observațiile transmise de aceștia din urmă. În special, din dispozițiile menționate nu reiese că competența ACER ar fi limitată doar la aspectele cu privire la care ANR-urile nu ar fi reușit să ajungă la un acord. Dimpotrivă, articolul 6 alineatul (10) din Regulamentul 2019/942 și articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 cuprind „aspectele legate de reglementare” sau „propunerile prezentate de [...] metodologii [de către OTS-uri]” care sunt inițial de competența ANR-urilor înainte de a fi, la cererea comună a acestora din urmă, de competența ACER, ca un întreg indisociabil cu care ANR-urile și ulterior ACER sunt sesizate în mod global fără a se face o asemenea distincție. Având în vedere formularea lor, articolul 6 din Regulamentul 2019/942 și articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 trebuie, așadar, să fie interpretate în sensul că, în cazul unei cereri comune a ANR-urilor privind aspecte legate de reglementare sau propuneri prezentate de OTS-uri, ACER este abilitată să se pronunțe sau să decidă ea însăși cu privire la aceste aspecte sau propuneri.
- 43 În al doilea rând, această interpretare literală a articolului 6 alineatul (10) din Regulamentul 2019/942 și a articolului 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 este confirmată de contextul și de obiectivele urmărite de reglementarea din care fac parte dispozițiile menționate, astfel cum sunt clarificate de lucrările pregătitoare ale acesteia din urmă.
- 44 În această privință, din expunerea de motive a Propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei Agenții pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic (COM/2007/0530 final), aflată la originea Regulamentului (CE) nr. 713/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de instituire a Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (JO 2009, L 211, p. 1), care a fost ulterior înlocuit prin Regulamentul 2019/942, reiese că dispozițiile cuprinse în aceasta se întemeiau în special pe constatarea că, „[d]eși piața internă de energie electrică s-a dezvoltat considerabil, reglementarea aspectelor transfrontaliere prez[enta] încă o serie de lacune” și că „[a]bordarea [...] care, în practică, necesit[a] de obicei acordul celor 27 de autorități de reglementare și peste 30 de operatori de rețele de transport pentru atingerea unui consens, nu ofer[ea] rezultate satisfăcătoare” și „nu a dus la decizii reale, devenite indispensabile

în acest moment, cu privire la aspectele dificile”. Pentru aceste motive, s-a decis să se creeze „[a]genția [care] ar completa la nivel european sarcinile de reglementare îndeplinite la nivel național de autoritățile de reglementare”, în special prin atribuirea unor „[c]ompetențe de decizie individuală”. Competențele respective trebuiau atribuite ACER „[p]entru a trata aspectele transfrontaliere specifice”, în special pentru „a decide cu privire la regimul de reglementare aplicabil infrastructurilor de pe teritoriul mai multor state membre”, după cum s-a prevăzut în final la articolul 8 din Regulamentul nr. 713/2009.

- 45 În plus, din expunerea de motive a Propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (COM/2016/0863 final) reiese că dispozițiile conținute în aceasta trebuiau să permită, printre altele, „[a]daptarea supravegherii reglementare la piețele regionale”. În special, nu părea mai adecvat pentru noile realități ale acestor piețe ca „[t]oate deciziile de reglementare principale [să fie] luate [...] de autoritățile naționale de reglementare, chiar și în cazurile în care [era] necesară o soluție comună la nivel regional” și ca „supravegherea reglementară [să rămână] fragmentată, ceea ce duce[a] la riscul unor decizii divergente și al unor întârzieri inutile”. Pentru aceste motive, se considera că „[c]onsolidarea competențelor ACER pentru acele aspecte transfrontaliere care [ar] necesit[a] o decizie coordonată la nivel regional ar contribui la luarea mai rapidă și într-un mod mai eficace a deciziilor cu privire la aspecte transfrontaliere”, observându-se că „[d]atorită faptului că ar decide în cadrul ACER cu privire la aceste aspecte prin vot cu majoritate, autoritățile naționale de reglementare ar rămâne pe deplin implicate în acest proces”. Atribuirea către ACER a unor „competențe suplimentare limitate” era considerată conformă principiului subsidiarității, în măsura în care intervenea „în domeniile în care procesele decizionale naționale fragmentate referitoare la aspecte de relevanță transfrontalieră ar duce la apariția unor probleme sau inconsecvențe pentru piața internă”. În plus, aceasta era considerată conformă principiului proporționalității, în măsura în care „ACER urm[a] să primească sarcini suplimentare, în special în ceea ce privește operarea la nivel regional a sistemului energetic, menținând în același timp rolul central al [ANR-urilor] în reglementarea domeniului energiei”. În acest cadru, propunerea de regulament, în „capitolul [I.] define[a] [...] o serie de noi atribuții pentru ACER, [...] în ceea ce privește supravegherea operatorilor pieței de energie electrică desemnați și aprobarea metodelor și a propunerii legate de caracterul adecvat al capacității de producție și gradul de pregătire pentru riscuri”. Aceste noi sarcini ale ACER au fost în special formalizate la articolul 6 alineatul (10) din Regulamentul 2019/942.
- 46 Din expunerea de motive a acestor propuneri de regulament reiese o intenție clară a legiuitorului Uniunii de a face mai eficientă și mai rapidă adoptarea de decizii privind chestiuni transfrontaliere, dificile, dar indispensabile, printr-o consolidare a competențelor de decizie individuală ale ACER care să fie conciliabilă cu menținerea rolului central al ANR-urilor în domeniul reglementării energetice.
- 47 Aceasta corespunde de asemenea unora dintre obiectivele urmărite de Regulamentele nr. 713/2009 și 2019/942. Într-adevăr, după cum s-a amintit în considerentul (10) al Regulamentului 2019/942, anterior considerentul (5) al Regulamentului nr. 713/2009, statele membre trebuie să coopereze strâns, eliminând obstacolele din calea schimburilor transfrontaliere de energie electrică și gaze naturale în vederea realizării obiectivelor politicii Uniunii în domeniul energiei și un organism central independent, și anume ACER, a fost instituit pentru a umple vidul de reglementare la nivelul Uniunii și pentru a contribui la funcționarea efectivă a piețelor interne de energie electrică și gaze naturale. Astfel, după cum se arată în considerentul (11) al Regulamentului 2019/942, anterior considerentul (6) al Regulamentului nr. 713/2009, ACER trebuie să se asigure că funcțiile de reglementare exercitate de ANR-uri sunt

coordonate adecvat și, dacă este necesar, completate la nivelul Uniunii. Aceasta are, așadar, după cum se precizează în considerentele (33) și (34) ale Regulamentului 2019/942, anterior considerentele (18) și (19) ale Regulamentului nr. 713/2009, competențe decizionale proprii care îi permit să își exercite funcțiile de reglementare într-un mod eficient, transparent, argumentat și, mai ales, independent față de producătorii de energie electrică și de gaze, de OTS-uri și de consumatori. Ea trebuie să exercite aceste competențe asigurând conformitatea deciziilor sale cu dreptul Uniunii în domeniul energiei, sub controlul camerei de recurs, care face parte din ACER, fiind totodată independentă în cadrul acesteia din urmă, și al Curții de Justiție a Uniunii Europene.

- 48 Rezultă că ACER a fost dotată printre altele cu atribuții de reglementare și competențe decizionale proprii, pe care le exercită în deplină independență și pe propria răspundere, pentru a putea suplini ANR-urile atunci când cooperarea lor voluntară nu le permite să adopte decizii individuale cu privire la aspecte sau la probleme particulare care intră în competența lor de reglementare. După cum se arată în considerentele (11) și (45) ale Regulamentului 2019/942, anterior considerentele (6) și (29) ale Regulamentului nr. 713/2009, ACER devine astfel competentă să se pronunțe în mod independent și pe propria răspundere cu privire la aspecte legate de reglementare sau la probleme importante pentru funcționarea efectivă a piețelor interne de energie electrică și gaze naturale numai atunci când și în măsura în care, în conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității prevăzute la articolul 5 TUE, obiectivele urmărite de Uniune nu au putut fi realizate în mod satisfăcător prin cooperarea statelor membre în cauză, în lipsa ajungerii la un acord global între ANR-urile lor cu privire la aspecte legate de reglementare sau la probleme care sunt inițial de competența lor. Acest lucru este valabil *a fortiori* atunci când ANR-urile însele sunt de acord să considere că este mai adecvat ca ACER să se pronunțe ea însăși cu privire la aceste aspecte sau probleme.
- 49 Astfel, logica sistemului care stă la baza articolului 6 din Regulamentul 2019/942, anterior articolul 8 din Regulamentul nr. 713/2009, și a articolului 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 este că, atunci când ANR-urile, la nivelul statelor membre, apreciază că este mai adecvat ca ACER să se pronunțe ea însăși printr-o decizie individuală cu privire la aspecte legate de reglementare sau la o problemă care ține de competența lor, care sunt importante pentru funcționarea efectivă a piețelor interne de energie electrică, precum elaborarea metodologiei aFRR prevăzute la articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul 2017/2195, competența pentru adoptarea deciziei amintite revine ACER, fără să se prevadă că o parte din această competență poate fi reținută la nivel național de către ANR-uri, de exemplu pentru unele dintre aspectele legate de reglementare sau pentru unele dintre aspectele problemei în cauză cu privire la care ele ar fi ajuns la un acord.
- 50 De altfel, în măsura în care ACER își exercită competența în deplină independență și pe propria răspundere, camera de recurs arată în mod întemeiat, în considerentul (110) al deciziei atacate, că nu poate fi ținută de poziția adoptată de ANR-urile competente cu privire la anumite aspecte legate de reglementare sau la anumite aspecte ale problemelor care le erau prezentate și în legătură cu care ele au reușit să ajungă la un acord, în special atunci când consideră că această poziție nu este conformă cu dreptul Uniunii în domeniul energiei. În orice caz, reclamantele nu contestă în cadrul prezentei acțiuni această apreciere a camerei de recurs.
- 51 În plus, în măsura în care i-au fost atribuite ACER competențe decizionale proprii pentru a-i permite să își îndeplinească funcțiile de reglementare în mod eficient, articolul 6 din Regulamentul 2019/942 și articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 trebuie înțelese în sensul că autorizează ACER să modifice propunerile OTS-urilor pentru a asigura conformitatea lor cu dreptul Uniunii în domeniul energiei, înainte de aprobarea lor. Această competență este

indispensabilă pentru ca ACER să își poată îndeplini în mod eficient funcțiile de reglementare, întrucât, astfel cum a subliniat în mod întemeiat camera de recurs în considerentul (125) al deciziei atacate, nicio dispoziție din Regulamentul 2019/942 sau din Regulamentul 2017/2195 nu prevede că ACER poate solicita OTS-urilor să își modifice propunerea înainte de a o aproba.

- 52 În sfârșit, este necesar să se arate că, în Regulamentul 2019/942, competențele decizionale proprii atribuite ACER au fost conciliate cu menținerea rolului central recunoscut ANR-urilor în materie de reglementare energetică întrucât, în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) primul paragraf din regulamentul menționat, ACER, prin persoana directorului său, adoptă deciziile sale numai după ce a primit sau a obținut avizul favorabil al Consiliului autorităților de reglementare în care sunt reprezentate toate ANR-urile, alături de Comisie, fiecare membru al consiliului menționat având un vot, iar acest consiliu statuând cu majoritate de două treimi, după cum se prevede la articolul 21 și la articolul 22 alineatul (1) din același regulament.
- 53 Astfel, finalitatea articolului 6 din Regulamentul 2019/942 și a articolului 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195, precum și contextul în care se înscriu aceste dispoziții confirmă că, în cazul unei cereri comune a ANR-urilor privind aspecte legate de reglementare sau propuneri prezentate de OTS-uri, ACER este abilitată să se pronunțe sau să decidă ea însăși cu privire la aceste aspecte sau propuneri, fără a aduce atingere menținerii rolului central recunoscut ANR-urilor prin intermediul avizului conform al Consiliului autorităților de reglementare și fără a-i fi limitată competența doar la aspectele speciale cu privire la care s-ar fi cristalizat dezacordul dintre ANR-urile respective.
- 54 Argumentele reclamantelor întemeiate pe faptul că Regulamentul 2017/2195 ar fi un act de punere în aplicare, că în mod eronat camera de recurs ar fi desemnat procesul care a condus la adoptarea deciziei atacate ca fiind „ascendent” sau că nu ar fi respectat prevederile articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul 2019/942 trebuie înlăturate ca fiind, în orice caz, inoperante, în măsura în care acestea nu sunt de natură să modifice faptul că, în speță, articolul 6 din Regulamentul 2019/942 și articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 furnizau camerei de recurs un temei juridic legal suficient pentru a adopta cu caracter definitiv metodologia aFRR, astfel cum figurează în anexa I la decizia atacată.
- 55 În al treilea rând, temeinicia interpretării articolului 6 din Regulamentul 2019/942 și a articolului 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 prezentată la punctul 53 de mai sus este confirmată de aplicarea acestor dispoziții în speță.
- 56 *Primo*, din articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul 2017/2195 reiese că metodologia aFRR este concepută ca un pachet de reglementare indisociabil, care trebuie să fie aprobat de autoritățile de reglementare competente într-o etapă unică.
- 57 *Secundo* și în măsura în care reclamantele se referă la conținutul notei informale a ANR-urilor, este necesar să se observe că aceasta din urmă reprezintă un document emis de ANR-uri care nu este obligatoriu din punct de vedere juridic pentru ACER și care nu poate influența stabilirea domeniului de aplicare al articolului 6 din Regulamentul 2019/942 sau al articolului 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195, nici a competențelor sau a obligațiilor ACER care decurg din acestea. În orice caz, conținutul respectivului document nu atestă afirmația reclamantelor potrivit căreia nota informală a ANR-urilor a făcut în mod concret distincție între aspectele legate de reglementare și aspectele metodologiei aFRR cu privire la care toate ANR-urile au reușit să ajungă la un acord, în special cu privire la faptul că optimizarea activării și decontarea OTS-OTS, nu însă și gestionarea capacității, erau funcții necesare pentru funcționarea

platformei aFRR, iar alegerea unui consorțiu pentru a îndeplini funcțiile menționate era o opțiune compatibilă cu articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul 2017/2195, și între cele cu privire la care ANR-urile nu ajunseseră la un asemenea acord și pe care le-au trimis ca atare la ACER pentru decizie.

- 58 Astfel, în nota informală a ANR-urilor, acestea din urmă, după ce au amintit că respectiva capacitate de transport interzonală disponibilă trebuia să fie luată în considerare prin funcția de optimizare a activării, au constatat, într-o modalitate care nu era obligatorie pentru ACER, acordul lor cu privire la faptul că propunerea inițială de aFRRIF trebuia să prevadă efectuarea calculului capacității de transport interzonale disponibile de către toate OTS-urile, în mod centralizat și coordonat pentru toate platformele europene de echilibrare și că, de altfel, ea trebuia reformulată pentru a preciza, fără ambiguități, dacă acestea doreau să însărcineze o entitate unică sau mai multe entități să îndeplinească funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR, dat fiind că un consorțiu de OTS-uri fără personalitate juridică echivala cu o structură cu entități multiple. Aceste observații ale ANR-urilor atestă că acordul lor se referea mai puțin, în speță, la o validare a articolelor din propunerea inițială de aFRRIF privind calculul capacității de transport interzonale disponibile și desemnarea entităților însărcinate cu funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR decât la necesitatea ca OTS-urile să adapteze articolele referitoare la respectivele aspecte care figurau în propunerea inițială de aFRRIF.
- 59 Prin urmare, reclamantele reproșează în mod greșit ACER că nu a ținut seama de faptul că nota informală a ANR-urilor atesta că acestea din urmă erau de acord cu privire la faptul că optimizarea activării și decontarea OTS-OTS, iar nu gestionarea capacității, erau funcții necesare pentru funcționarea platformei aFRR, și că alegerea unui consorțiu pentru a îndeplini funcțiile menționate era o opțiune compatibilă cu articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul 2017/2195.
- 60 Având în vedere toate aprecierile care precedă, trebuie să se constate că, întrucât în decizia atacată nu a constatat că, prin adoptarea Deciziei 02/2020, ACER a depășit limitele competenței sale statuând cu privire la puncte din metodologia aFRR care fuseseră menționate în nota informală a ANR-urilor ca făcând obiectul unui acord între ele, camera de recurs nu a săvârșit o eroare de drept.
- 61 În consecință, al doilea aspect al primului motiv trebuie să fie respins ca nefondat. Întrucât examinarea acestuia din urmă a permis să se constate că ACER avea, în orice caz, competența de a se pronunța cu privire la puncte din metodologia aFRR care ar fi fost menționate în nota informală a ANR-urilor ca făcând obiectul unui acord între ele, devine nerelevant aspectul dacă, prin adoptarea Deciziei 02/2020, ACER s-a îndepărtat efectiv de la poziția comună a ANR-urilor, astfel cum era prezentată în cererea lor comună. Prin urmare, primul aspect al primului motiv trebuie să fie respins ca inoperant, astfel încât acest din urmă motiv trebuie să fie respins în totalitate.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe erori de drept săvârșite de camera de recurs întrucât nu a constatat că ACER încălcă articolul 21 din Regulamentul 2017/2195

- 62 Al doilea motiv se împarte în opt aspecte, care trebuie examinate succesiv, dacă este cazul, regrupându-le.

– Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe faptul că în mod greșit camera de recurs a concluzionat că OTS-urile își impuseseră ele însele să recurgă la o entitate unică

- 63 Reclamantele reproșează camerei de recurs că a concluzionat în mod greșit în considerentul (161) al deciziei atacate că OTS-urile își impuseseră ele însele să recurgă la o entitate unică pentru a îndeplini funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR. Camera respectivă nu ar fi ținut seama de faptul că propunerea de a desemna un OTS unic, care figurează în a treia propunere a OTS-urilor, rezulta din opoziția constantă a ACER în cadrul procesului decizional la desemnarea unui consorțiu de OTS-uri și din preferința sa pentru desemnarea unei entități juridice unice, sub forma unui OTS sau a unei societăți create de OTS-uri. ACER ar fi impus astfel în mod nelegal poziția sa OTS-urilor, sub pretextul caracterului presupus „ascendent” al procesului de reglementare prevăzut de Regulamentul 2019/942. Faptul că unele dintre ANR-urile vizate nu au contestat decizia atacată în această privință nu ar priva celelalte ANR-uri de dreptul lor în acest sens.
- 64 ACER contestă argumentele reclamantelor și solicită respingerea primului aspect al celui de al doilea motiv.
- 65 În primul rând, primul aspect al celui de al doilea motiv ridică în esență problema dacă ACER putea și chiar trebuia să țină seama de propunerile succesive de aFRRIF pe care OTS-urile le-au depus la aceasta, după ce fusese chemată să se pronunțe cu privire la propunerea inițială de aFRRIF la solicitarea comună a ARN-urilor.
- 66 În speță, din documentul cu corecțiile aparente care figurează în anexa A.6.1 la cererea introductivă, precum și din considerentul (161) al deciziei atacate, reiese că ACER a reținut propunerea inițială de aFRRIF ca fiind documentul de bază cu privire la care era chemată să se pronunțe și că în final a ținut seama de a treia propunere de aFRRIF modificată pentru a întocmi aFRRIF în litigiu, al cărei proiect final a fost comunicat OTS-urilor la 20 decembrie 2019 (a se vedea punctul 12 de mai sus).
- 67 În această privință, nu există niciun obstacol juridic în ceea ce privește faptul că, pe de o parte, în timpul fazei de consultare pe care ACER trebuie să o desfășoare în conformitate cu articolul 6 alineatul (11) din Regulamentul 2019/942, OTS-urile depun succesiv la ACER una sau mai multe versiuni modificate ale propunerii lor transmise inițial ANR-urilor și, pe de altă parte, în contextul consultării respective, că ACER ține seama de modificările succesive astfel aduse de OTS-uri.
- 68 În speță, este necesar să se constate că depunerea propunerilor succesive de aFRRIF a avut loc din propria inițiativă a OTS-urilor, pentru a încerca să răspundă observațiilor ACER. Într-o asemenea împrejurare, este conform spiritului reglementării aplicabile și principiului cooperării loiale, care trebuie să prevaleze în cadrul consultării pe care ACER este obligată să o efectueze, în conformitate cu articolul 6 alineatul (11) din Regulamentul 2019/942, că aceasta a ținut seama de ultima propunere de aFRRIF depusă de OTS-uri pentru a întocmi versiunea finală a proiectului său de decizie privind metodologia aFRR, astfel cum a fost comunicat OTS-urilor la 20 decembrie 2019.
- 69 Or, după cum recunosc reclamantele însele, în a treia propunere de aFRRIF modificată, în final luată în considerare de ACER, OTS-urile propuseseră desemnarea unui OTS unic, iar nu a unei structuri sub forma unui consorțiu, pentru a îndeplini funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR.

- 70 Prin urmare, în decizia atacată, camera de recurs a constatat în mod întemeiat că ACER, în Decizia 02/2020, nu impusese o structură cu o entitate unică și se limitase „să ajusteze strict [metodologia] aFRR la a treia propunere [de aFRRIF modificată]” pentru a reflecta „ceea ce solicitau OTS-urile”.
- 71 În al doilea rând, și în orice caz, contrar celor susținute de reclamante în înscrisurile lor și astfel cum a constatat camera de recurs în considerentul (175) al deciziei atacate, din Decizia 02/2020 reiese că ACER nu a exclus posibilitatea ca entitatea desemnată de OTS-uri pentru a îndeplini funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR să ia forma unui consorțiu. În schimb, la fel ca ANR-urile în nota lor informală, ACER a considerat întotdeauna că, în cazul în care o astfel de formă ar trebui reținută de OTS-uri, aceasta neconferind personalitate juridică entității în cauză, ea nu ar putea fi considerată o entitate unică.
- 72 Trebuie să se constate că un consorțiu este un grup fără personalitate juridică. În lipsa personalității juridice conferite acestei entități, OTS-urile sunt cele care continuă, având personalitate juridică, să asigure funcționarea platformei aFRR.
- 73 În aceste condiții, ținând seama de faptul că forma consorțiului trebuia să fie considerată o structură cu entități multiple, corespunzătoare OTS-urilor care erau membri ai acesteia, camera de recurs, asemenea ANR-urilor și ACER, a apreciat în mod întemeiat că OTS-urile trebuiau să demonstreze în propunerea lor de aFRRIF că erau respectate cerințele suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195.
- 74 Prin urmare, argumentul, reiterat în mai multe rânduri de reclamante, potrivit căruia ACER a refuzat ca entitatea desemnată de OTS-uri să ia forma unui consorțiu și a impus preferința sa pentru o structură cu o entitate unică, și anume un singur OTS sau o societate deținută de OTS-uri, este neîntemeiat în fapt și trebuie, în orice caz, să fie respins ca nefondat.
- 75 Având în vedere toate aprecierile care precedă, primul aspect al celui de al doilea motiv trebuie să fie respins.

– *Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de camera de recurs întrucât nu a constatat încălcarea de către ACER a articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul 2017/2195*

- 76 Reclamantele reproșează camerei de recurs că a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a constatat în decizia atacată încălcarea articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul 2017/2195 de către ACER în Decizia 02/2020 prin refuzul desemnării de către OTS-uri a unui consorțiu de OTS-uri, pentru motivul că dispoziția menționată nu prevedea decât două opțiuni pentru o entitate unică, și anume, fie un OTS, fie o societate creată de OTS-uri, iar nu un consorțiu. Nimic nu ar fi justificat faptul că, în considerentul (69) al Deciziei 02/2020, ACER să pretindă ca entitatea prevăzută la articolul 21 din Regulamentul 2017/2195 să aibă capacitate juridică și, prin urmare, să nu poată fi un consorțiu, care nu avea capacitate juridică.
- 77 ACER contestă argumentele reclamantelor și solicită respingerea celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv.
- 78 Astfel cum s-a constatat deja în cadrul examinării primului aspect al celui de al doilea motiv la punctul 71 de mai sus, ACER nu a exclus niciodată posibilitatea ca entitatea desemnată de OTS-uri să ia forma unui consorțiu. În schimb, ACER a indicat în mod constant că, dacă aceasta ar trebui să fie forma reținută de OTS-uri, ar fi vorba despre entități multiple, ținând seama de

lipsa personalității juridice a consorțiului, iar OTS-urile ar trebui să demonstreze în propunerea lor de aFRRIF că vor fi respectate cerințele suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195.

- 79 În acest sens, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din aFRRIF în litigiu, așa cum este citat la punctul 14 de mai sus, într-o primă etapă, OTS-urile aveau obligația să desemneze o entitate unică, și anume un singur OTS sau o societate deținută de OTS-uri, însărcinată cu funcția de optimizare a activării și cu funcția de decontare OTS-OTS. Într-o a doua etapă, acestea trebuiau, cu respectarea dispozițiilor articolului 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195, să formuleze o propunere de desemnare a entității însărcinate cu îndeplinirea funcției de gestionare a capacității și, în această privință, să precizeze dacă funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR vor fi îndeplinite de o entitate unică sau de entități multiple, care vor trebui să se coordoneze.
- 80 Prin urmare, contrar celor susținute de reclamante, din aFRRIF în litigiu nu reiese că ACER a respins opțiunea consorțiului.
- 81 În plus, după cum arată ACER, aceasta nu a adăugat o condiție suplimentară, și anume „capacitatea juridică”, pentru a exclude aparent opțiunea consorțiului, ci doar a invocat lipsa capacității juridice a consorțiului pentru a justifica faptul că acesta din urmă nu este considerat o entitate unică, ci entități multiple.
- 82 Această constatare a lipsei capacității juridice a consorțiului a fost arătată în mod explicit de ANR-uri în nota lor informală. Astfel, în cadrul titlului e), intitulat „Entități (articolul 12 din aFRRIF)”, din capitolul IV, intitulat „Aspecte cu privire la care [ANR-urile] sunt de acord”, acestea au indicat că nu erau toate în favoarea propunerii OTS-urilor în ceea ce privește desemnarea entității sau a entităților însărcinate cu funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR, în temeiul articolului 12 din aFRRIF, și că solicitau ca respectiva propunere să fie modificată, ținând seama de faptul că, având în vedere cele două opțiuni menționate la articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul 2017/2195, în cazul în care OTS-urile prevedeau ca platforma aFRR să fie operată prin intermediul unei entități pe care o creaseră, respectiva entitate trebuia să fie diferită din punct de vedere juridic de acestea și să aibă capacitate juridică deplină. Or, potrivit ANR-urilor, un consorțiu nu avea o asemenea capacitate, în măsura în care nu avea personalitate juridică, astfel încât nu constituia o entitate distinctă din punct de vedere juridic de OTS-uri. ANR-urile precizaseră însă că aceasta nu permitea excluderea posibilității ca un consorțiu să opereze o platformă, dar că, în acest caz, OTS-urile care făceau parte din consorțiu erau pe deplin responsabile de această operare și că, în prezența unei structuri cu mai multe entități, trebuia să se asigure respectarea condițiilor prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195.
- 83 Argumentul reclamantelor potrivit căruia ACER a adăugat condiția ca entitatea să aibă capacitate juridică proprie trebuie, așadar, să fie respins.
- 84 În orice caz, trebuie amintit că, în temeiul dispozițiilor articolului 2 punctul 35 din Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (JO 2019, L 158, p. 125), un OTS este definit ca „persoana fizică sau juridică care răspunde de exploatarea, de întreținerea și, dacă este necesar, de dezvoltarea sistemului de transport într-o anumită zonă și, după caz, a interconexiunilor acestuia cu alte sisteme, precum și de asigurarea capacității pe termen lung a sistemului de a satisface un nivel rezonabil al cererii de transport de

energie electrică”. În temeiul articolului 46 alineatul (3) din Directiva 2019/944, OTS-urile sunt organizate sub o formă juridică, dintre cele menționate în anexa I la Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale (JO 2017, L 169, p. 46). Or, anexa menționată enumeră diferitele forme de societăți pe acțiuni, în cadrul statelor membre, care au toate personalitate juridică, la care face trimitere în special articolul 2 alineatele (1) și (2) privind domeniul de aplicare al secțiunii 1, intitulată „Constituirea unei societăți comerciale pe acțiuni”, din capitolul II, intitulat „Constituirea și nulitatea societății comerciale și validitatea obligațiilor asumate”, din titlul I, intitulat „Dispoziții generale și înființarea și funcționarea societăților comerciale”. Prin urmare, OTS-urile, indiferent dacă este vorba despre o persoană fizică sau despre o persoană juridică, au personalitate juridică și, astfel, capacitatea juridică ce trebuie să le permită să își realizeze, în raport cu atribuțiile și cu drepturile lor, sarcinile care le sunt încredințate, în deplină independență, în conformitate cu dispozițiile articolului 47 din Directiva 2019/944.

- 85 În aceste condiții, în măsura în care, în temeiul primei opțiuni, prevăzută la articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul 2017/2195, platforma este operată de OTS-uri și, prin urmare, de persoane juridice cu capacitate juridică, situația nu ar trebui să fie diferită în ceea ce privește entitatea pe care OTS-urile o pot crea, în temeiul celei de a doua opțiuni prevăzute de același articol.
- 86 În consecință, în lumina aprecierilor deja efectuate la punctul 72 de mai sus, camera de recurs, asemenea ACER și ANR-urilor, a considerat, fără a săvârși o eroare de drept, că, în ceea ce privește propunerea OTS-urilor de a desemna o entitate în forma unui consorțiu, întrucât acesta din urmă nu are personalitate juridică și, prin urmare, capacitate juridică, trebuia să se considere că nu consorțiul, ci OTS-urile care îl compuneau erau cele însărcinate cu funcționarea platformei aFRR, astfel încât OTS-urile trebuiau să demonstreze că erau respectate cerințele suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195.
- 87 Având în vedere aprecierile care precedă, al doilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie să fie respins.

– *Cu privire la al treilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de camera de recurs prin refuzul de a constata încălcarea de către ACER a articolului 21 din Regulamentul 2017/2195, pentru motivul că entitatea unică menționată la articolul 12 alineatul (2) din metodologia aFRR era provizorie*

- 88 Reclamantele susțin că, în decizia atacată, camera de recurs pare să fi considerat că încălcarea articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul 2017/2195, constând în faptul că a impus desemnarea unei entități unice pentru îndeplinirea funcțiilor necesare pentru funcționarea platformei aFRR, imputată ACER, era doar provizorie, în măsura în care OTS-urile ar fi avut întotdeauna posibilitatea, în temeiul articolului 12 alineatul (2) din aFRRIF în litigiu, să propună o modificare a acesteia din urmă pentru a desemna mai multe entități, precum un consorțiu de OTS-uri. În orice caz, o asemenea considerație ar fi fost neîntemeiată, întrucât articolul 12 alineatul (2) din aFRRIF în litigiu nu ar fi prevăzut ca entitatea unică desemnată să îndeplinească funcția de optimizare a activării și funcția de decontare OTS-OTS să poată fi transformată în mai multe entități. Oricum, o astfel de transformare nu ar fi eliminat încălcarea articolului 21 din Regulamentul 2017/2195 săvârșită de ACER în Decizia 02/2020 și ar fi fost pur teoretică, întrucât ACER ar fi considerat în continuare că entitatea menționată la articolul 21 din Regulamentul 2017/2195 nu putea fi decât o entitate juridică unică, iar nu un consorțiu.

- 89 ACER contestă argumentele reclamantelor și solicită respingerea celui de al treilea aspect al celui de al doilea motiv.
- 90 Reclamantele susțin în esență că, prin confirmarea Deciziei 02/2020 de a impune o structură cu o entitate unică, chiar și provizorie, pentru a îndeplini funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR, camera de recurs a încălcat articolul 21 din Regulamentul 2017/2195, cu atât mai mult cu cât o eventuală transformare a acestei entități unice în entități multiple era teoretică, întrucât ACER impusese ca entitatea desemnată să fie o persoană juridică, ceea ce ar fi înlăturat orice posibilitate de a desemna o entitate în forma unui consorțiu.
- 91 În această privință, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul 2017/2195, platforma aFRR trebuia să fie operată ori de OTS-urile însele, ori prin intermediul unei entități create de acestea din urmă. În plus, propunerea de metodologie pe care OTS-urile o elaborează în temeiul articolului 21 alineatul (1) din regulamentul menționat cuprinde printre altele, potrivit articolului 21 alineatul (3) litera (e) din acest regulament, propunerea de desemnare a entității sau a entităților care vor îndeplini funcțiile definite în propunere și, în cazul în care OTS-urile propun desemnarea mai multor entități, propunerea trebuie să demonstreze și să asigure respectarea mai multor cerințe suplimentare.
- 92 În speță, după cum a arătat ACER în considerentul (69) al Deciziei 02/2020, în propunerea inițială de aFRRIF, OTS-urile prevăzuseră desemnarea unui consorțiu pentru îndeplinirea funcțiilor necesare pentru funcționarea platformei aFRR. Cu toate acestea, în considerentele (70) și (71) ale deciziei menționate, ACER a constatat că, deși un consorțiu nu avea personalitate juridică și, în consecință, funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR ar fi îndeplinite de OTS-uri multiple, membri ai consorțiului, propunerea ar fi trebuit să demonstreze că erau respectate cerințele suplimentare prevăzute, într-un asemenea caz, la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195. Or, propunerea nu conținea o asemenea demonstrație. În considerentul (81) al Deciziei 02/2020, ACER a arătat că, având în vedere termenii celei de a treia propuneri de aFRRIF modificate, OTS-urile nu propuseseră nici o structură cu entități multiple, care să respecte dispozițiile articolului 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195, nici o structură cu o entitate unică însărcinată să îndeplinească toate funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR. Prin urmare, în același considerent, ACER a decis să accepte parțial propunerea OTS-urilor, în măsura în care aceasta prevedea că funcția de optimizare a activării și funcția de decontare OTS-OTS vor fi îndeplinite de o entitate unică. În schimb, în ceea ce privește funcția de gestionare a capacității, în legătură cu care OTS-urile propuseseră ca aceasta să poată fi executată de o altă entitate, ACER a arătat că nu s-a demonstrat că, într-un asemenea caz, vor fi respectate cerințele suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195. În aceste împrejurări, în considerentul (82) al Deciziei 02/2020, întrucât a constatat că desemnarea entității însărcinate cu îndeplinirea funcției de gestionare a capacității nu era încă finalizată la data adoptării deciziei menționate și că aceasta putea fi amânată pentru a permite OTS-urilor să ia decizia cea mai eficientă în această privință, ACER a decis că OTS-urile vor prezenta ulterior o propunere de modificare a metodologiei aFRR în care vor desemna entitatea însărcinată cu îndeplinirea funcției de gestionare a capacității, cu respectarea cerințelor suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195.
- 93 După cum arată în mod întemeiat ACER, aceste motive ale Deciziei 02/2020 reiau a treia propunere de aFRRIF modificată, care prevedea desemnarea, într-o primă etapă, a unui singur OTS sau a unei societăți deținute de OTS-uri pentru funcția de optimizare a activării și funcția de decontare OTS-OTS și, într-o etapă ulterioară, a aceleiași entități sau a unei entități diferite pentru îndeplinirea funcției de gestionare a capacității.

- 94 În măsura în care, astfel cum s-a constatat în cadrul examinării primului și a celui de al doilea aspect ale celui de al doilea motiv, reclamantele susțin în mod greșit că ACER a refuzat alegerea OTS-urilor de a recurge la o structură în forma unui consorțiu și le-a impus o structură cu o entitate unică pentru a îndeplini funcția de optimizare a activării și funcția de decontare OTS-OTS, tot în mod greșit ele reproșează ACER că a încălcat articolul 21 din Regulamentul 2017/2195, refuzându-le o asemenea alegere, chiar dacă doar temporar.
- 95 Având în vedere aprecierile care precedă, al treilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie să fie respins.

– Cu privire la al patrulea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de camera de recurs întrucât a constatat în mod greșit că includerea funcției de gestionare a capacității printre funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR nu a fost impusă OTS-urilor de către ACER, ci decurgea direct din aplicarea Regulamentului 2017/2195

- 96 Reclamantele reproșează camerei de recurs că a considerat în considerentul (187) al deciziei atacate că ACER nu impusese OTS-urilor să includă funcția de gestionare a capacității printre funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR, întrucât aceasta rezulta direct din aplicarea Regulamentului 2017/2195.
- 97 În primul rând, reclamantele susțin că afirmația camerei de recurs din considerentul (179) al deciziei atacate, potrivit căreia funcția de gestionare a capacității era o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, nu se întemeia pe nicio dispoziție legală. Introducerea cuvintelor „cel puțin” la articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul 2017/2195 ar fi avut ca obiect să se indice că puteau fi necesare alte funcții în afara optimizării activării și a decontării OTS-OTS pentru funcționarea platformei aFRR, iar nu că aceste funcții suplimentare puteau include gestionarea capacității. Articolul 21 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul 2017/2195 ar fi prevăzut că OTS-urile definesc în propunerea lor funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR, astfel încât ACER nu ar fi fost autorizată să le impună, ca atare, alte funcții decât optimizarea activării și decontarea OTS-OTS, care erau singurele menționate în mod expres la articolul 21 alineatul (2) din regulamentul respectiv. Prin urmare, camera de recurs ar fi săvârșit o eroare de drept în considerentul (188) al deciziei atacate, considerând în esență că ACER putea include gestionarea capacității în funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR, la fel ca optimizarea activării și decontarea OTS-OTS, întemeindu-se pe articolul 21 alineatul (2) și alineatul (3) litera (c) din Regulamentul 2017/2195.
- 98 În al doilea rând, reclamantele apreciază, contrar afirmației camerei de recurs din considerentele (182), (188), (191) și (192) ale deciziei atacate, că faptul că articolul 37 din Regulamentul 2017/2195 obliga OTS-urile să actualizeze în mod continuu disponibilitatea capacității de transport interzonale nu permitea să se considere că gestionarea capacității este o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, în sensul articolului 21 din regulamentul menționat. Astfel, Regulamentul 2017/2195 ar fi stabilit o distincție între funcțiile specifice necesare pentru funcționarea platformelor europene de echilibrare și componentele sau procesele de echilibrare a sistemului electric. Afirmația contrară a ACER din considerentul (54) al Deciziei 02/2020 nu ar fi avut niciun temei juridic.
- 99 În al treilea rând, reclamantele susțin că nu poate fi reținut niciun alt motiv invocat de camera de recurs pentru a justifica includerea de către ACER a gestionării capacității printre funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR. Mai întâi, din moment ce modulul informatic de gestionare a capacității propus de OTS-uri ar fi fost centralizat la un nivel multiplatformă,

camera de recurs nu s-ar fi putut întemeia, în considerentul (192) al deciziei atacate, pe simplul fapt că funcția de gestionare a capacității era necesară pe plan tehnic, pentru a o califica drept funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR. În plus, camera de recurs nu ar fi putut să se refere, în considerentul (73) al Deciziei 02/2020, la criteriile, întemeiate pe eficacitatea luării în considerare a funcției de gestionare a capacității pentru funcționarea platformei aFRR, pe care nu le-ar fi explicat în mod clar. În continuare, contrar celor considerate de camera de recurs în considerentul (198) al deciziei atacate, faptul că îndeplinirea funcției de optimizare a activării, care era o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, impunea o actualizare continuă a disponibilității capacității de transport interzonale nu ar fi fost suficient pentru a justifica aspectul că gestionarea capacității este ea însăși calificată drept o funcție necesară pentru această funcționare, din moment ce modulul informatic de gestionare centralizată a capacității opera la un nivel multiplatformă și, prin urmare, nu putea fi considerat drept o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, supusă ca atare respectării articolului 21 din Regulamentul 2017/2195. În plus, în măsura în care platforma aFRR trebuia să funcționeze pentru o perioadă tranzitorie de doi ani, înainte ca funcția de gestionare a capacității să fie introdusă sub forma unui modul informatic de gestionare centralizată a capacității, camera de recurs ar fi concluzionat în mod greșit în considerentul (199) al deciziei atacate că acest lucru nu repunea în discuție calificarea gestionării capacității ca funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, supusă respectării articolului 21 din Regulamentul 2017/2195. În sfârșit, în măsura în care Regulamentul 2017/2195 era un act de punere în aplicare, nici ACER, nici camera de recurs nu ar fi avut libertatea de a extinde domeniul de aplicare al acestuia, incluzând gestionarea capacității printre funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR, astfel cum acestea ar fi procedat în Decizia 02/2020 și în considerentele (189) și (190) ale deciziei atacate, referindu-se la obiectivele enumerate la articolul 3 alineatul (1) litera (c) și în considerentul (5) al regulamentului menționat. În orice caz, camera de recurs nu ar fi explicat de ce modulul informatic de gestionare centralizată a capacității propus de OTS-uri nu era suficient pentru atingerea obiectivelor respective și pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 37 din Regulamentul 2017/2195, menționate în considerentul (182) al deciziei atacate.

- 100 ACER contestă argumentele reclamantelor și solicită respingerea celui de al patrulea aspect al celui de al doilea motiv.
- 101 Pentru a statua cu privire la aspectul menționat, trebuie, în primul rând, să se examineze dacă gestionarea capacității constituia una dintre funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR, în sensul Regulamentului 2017/2195. Astfel, această calificare se dovedește decisivă pentru a aprecia dacă vor trebui respectate cerințele suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) punctele (i)-(iii) din Regulamentul 2017/2195, în ipoteza în care OTS-urile ar propune desemnarea mai multor entități pentru a îndeplini aceste funcții diferite. Numai în cazul unui răspuns afirmativ la această primă întrebare ar trebui, în al doilea rând, să se examineze critica reclamantelor întemeiată pe faptul că, în speță, camera de recurs a considerat în mod greșit că ACER nu impusese OTS-urilor să ia în considerare gestionarea capacității ca funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR.
- 102 În ceea ce privește aspectul dacă Regulamentul 2017/2195 poate fi interpretat în sensul că gestionarea capacității este o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, trebuie să se țină seama nu numai de termenii regulamentului menționat, ci și de contextul său și de obiectivele urmărite de reglementarea din care acesta face parte.

- 103 În vederea unei interpretări literale, trebuie arătat că noțiunea de „funcții[...] necesare pentru funcționarea platformei [aFRR]” nu este definită în textul Regulamentului 2017/2195, în special la articolul 2 din regulamentul menționat. Ea este utilizată numai la articolul 21 din același regulament.
- 104 Conform articolului 21 alineatul (1) din Regulamentul 2017/2195, revine OTS-urilor sarcina de a elabora propunerea de metodologie aFRR. În această privință, articolul 21 alineatul (3) literele (a) și (c) din același regulament precizează că propunerea menționată trebuie să includă cel puțin „proiectarea de principiu a platformei europene” și „definirea funcțiilor necesare pentru funcționarea platformei [aFRR]”. Această din urmă dispoziție trebuie coroborată cu articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul 2017/2195, care prevede printre altele că „[p]latforma [aFRR] operată de OTS sau prin intermediul unei entități create de OTS înșiși se bazează pe principii de guvernanță și pe procese operaționale comune și este constituită cel puțin din funcția de optimizare a activării și din funcția de decontare OTS-OTS”.
- 105 Din dispozițiile menționate la punctul 104 de mai sus reiese că funcția de optimizare a activării și funcția de decontare OTS-OTS trebuie să fie considerate în mod implicit drept funcții necesare pentru funcționarea platformei aFRR care trebuie, ca atare, să fie definite în propunerea de metodologie aFRR prezentată de OTS-uri. Totuși, întrucât articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul 2017/2195 prevede că platforma aFRR este constituită cel puțin „din funcția de optimizare a activării și din funcția de decontare OTS-OTS”, această dispoziție nu exclude ca, în cadrul proiectării unei platforme aFRR de „principiu”, o funcție, alta decât optimizarea activării și decontarea OTS-OTS, cum ar fi gestionarea capacității, să fie de asemenea considerată drept necesară pentru funcționarea acestei platforme și definită, ca atare, în propunerea de metodologie aFRR a OTS-urilor, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul 2017/2195, în special în cazul în care adăugarea unei astfel de funcții pare a fi necesară pentru a asigura o proiectare de principiu a acestei platforme, care să răspundă principiilor de guvernanță și proceselor operaționale comune.
- 106 Prin urmare, pornind în esență de la obiectivele urmărite de Regulamentul 2017/2195 și de la contextul speței, trebuie să se identifice dacă gestionarea capacității trebuia, la fel ca optimizarea activării și decontarea OTS-OTS, să fie considerată drept o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR.
- 107 Pentru a stabili dacă obiectivele urmărite de Regulamentul 2017/2195 permit ca gestionarea capacității să fie considerată o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, trebuie amintit că, astfel cum se subliniază în considerentul (1) al regulamentulului menționat, o piață internă a energiei pe deplin funcțională și interconectată este crucială pentru menținerea securității aprovizionării cu energie, pentru creșterea competitivității și pentru asigurarea faptului că toți consumatorii pot achiziționa energie la prețuri accesibile. Articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/2195 prevede în acest sens că același regulament are drept scop printre altele integrarea piețelor de echilibrare și promovarea posibilităților de realizare a schimburilor de servicii de echilibrare, contribuind totodată la siguranța în funcționare. După cum se arată în considerentul (10) al regulamentulului menționat, crearea unor platforme europene comune pentru operarea procesului de compensare a dezechilibrelor și pentru facilitarea schimbului de energie de echilibrare trebuie să permită facilitarea unei asemenea integrări a piețelor de echilibrare a energiei.

- 108 Astfel cum se explică în considerentul (6) al acestuia, Regulamentul 2017/2195 urmărește de asemenea obiectivul asigurării unei gestionări optime a sistemului european de transport al energiei electrice. Articolul 3 alineatul (2) litera (c) din același regulament prevede că, atunci când aplică regulamentul, statele membre, ANR-urile competente și OTS-urile aplică principiul optimizării între cel mai mare grad de eficiență globală și cel mai scăzut nivel al costurilor totale pentru toate părțile implicate.
- 109 În acest cadru, considerentul (7) al Regulamentului 2017/2195 enunță că „[o]peratorii de transport și de sistem ar trebui [...] să rămână responsabili pentru sarcinile care li se încredințează [...] în scopul elaborării metodologiilor la nivel european, precum și pentru punerea în aplicare și pentru funcționarea platformelor de echilibrare la nivel european”, iar considerentul (10) al regulamentului menționat precizează că „[c]ooperarea dintre OTS ar trebui să se limiteze strict la ceea ce este necesar pentru proiectarea, implementarea și funcționarea eficiente și sigure ale respectivelor platforme europene”.
- 110 O interpretare teleologică și contextuală a noțiunii de funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR sugerează, așadar, să se considere că este vorba despre o funcție care, atât pe plan tehnic, cât și juridic, pare a fi necesară pentru implementarea și funcționarea eficiente și sigure ale platformei menționate.
- 111 De altfel, această concluzie este confirmată prin compararea diferitor versiuni lingvistice ale articolului 21 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul 2017/2195, din care reiese că termenii „required”, în limba engleză, sau „requis”, în limba franceză, au fost traduși, în special în versiunile cehă, germană, croată, italiană, slovacă și slovenă ale acestei dispoziții, prin termeni care pot avea și sensul de „nécessaire”, în limba franceză, sau de „necessary”, în limba engleză.
- 112 În această privință, după cum arată ACER la punctele 138-143 din memoriul în apărare, reclamantele nu contestă că necesitatea de actualizare în mod continuu a capacității de transport interzonale disponibile, care stă la baza funcției de gestionare a capacității, este atât o realitate tehnică, cât și o obligație legală care se impune OTS-urilor.
- 113 Pe plan tehnic, astfel cum reiese din propunerile succesive de aFRRIF și în special din articolul 3 alineatul (4) litera (b) din acestea, în cadrul platformei aFRR, actualizarea continuă a capacității de transport interzonale disponibile este un input esențial al funcției de optimizare a activării, care este ea însăși o funcție necesară a platformei aFRR, prin care se urmărește optimizarea activării ofertelor de energie de echilibrare cel mai bine clasate (în lista cu ordine de merit comune), ținând seama de capacitățile de transport interzonale limitate care sunt disponibile. Într-adevăr, pentru a organiza schimburi de energie de echilibrare care sunt supuse unor constrângeri de transport și, prin urmare, pentru a alocă în mod optim respectivelor schimburi capacități de transport care sunt limitate, trebuie, mai întâi, să se cunoască și să se calculeze capacitățile de transport disponibile. Astfel, funcția de gestionare a capacității, în cadrul căreia are loc actualizarea continuă a capacității de transport interzonale disponibile, este un element indispensabil din punct de vedere tehnic pentru buna funcționare a funcției de optimizare a activării. De altfel, după cum se arată în considerentul (193) al deciziei atacate, reclamantele nu contestă că actualizarea continuă a capacității de transport interzonale disponibile, subiacentă funcției de gestionare a capacității, trebuie să fie executată, iar rezultatul acesteia introdus în funcția de optimizare a activării, pentru ca platforma aFRR să poată fi operată în mod eficient.

- 114 Pe plan juridic, articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul 2017/2195 impune OTS-urilor, după ora de închidere a porții pieței intrazilnice interzonale, să actualizeze capacitatea de transport interzonală disponibilă în mod continuu, și anume de fiecare dată când este folosită o parte din capacitatea de transport interzonală sau când capacitatea de transport interzonală este recalculată, pentru schimbul de energie de echilibrare sau pentru realizarea procesului de compensare a dezechilibrelor. În plus, în conformitate cu articolul 37 alineatul (3) din Regulamentul 2017/2195, se prevedea că, în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a regulamentul menționat, toate OTS-urile dintr-o regiune de calcul al capacităților elaborează o metodologie de calcul al capacității de transport interzonale în intervalul de echilibrare. Înainte de punerea în aplicare a acestei metodologii, aceleași OTS-uri trebuiau, în temeiul articolului 37 alineatul (2) din același regulament, să utilizeze capacitatea de transport interzonală rămasă după ora de închidere a porții pieței intrazilnice interzonale.
- 115 Având în vedere această dublă constatare, funcția care permite calcularea și actualizarea continuă a capacității de transport interzonale disponibile, urmând o metodologie armonizată în privința tuturor OTS-urilor, trebuie considerată, având în vedere obiectivul de a asigura o funcționare eficientă și sigură a platformei aFRR urmărit de Regulamentul 2017/2195, ca fiind, atât din punct de vedere tehnic, cât și juridic, o funcție necesară pentru funcționarea unei platforme a cărei proiectare, așa cum se amintea la articolul 21 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul 2017/2195, trebuie să fie de principiu și să răspundă unor principii de guvernanta și unor procese operaționale comune.
- 116 Situația de fapt din speță confirmă că funcția care permite, în cadrul funcției de gestionare a capacității, să se calculeze și să se actualizeze în mod continuu capacitatea de transport interzonală disponibilă în vederea introducerii sale automate, în calitate de input, în funcția de optimizare a activării platformei aFRR, a fost într-adevăr considerată o funcție necesară pentru funcționarea platformei respective, motiv pentru care OTS-urile au decis să o adauge la aceasta, deși amânata în timp.
- 117 În această privință, trebuie arătat că, încă de la propunerea inițială de aFRRIF, OTS-urile au indicat la articolul 3 alineatul (4) litera (b) și alineatul (7) din propunerea menționată, care descriu arhitectura de principiu proiectată a platformei aFRR, că, în cadrul acestei platforme, actualizarea continuă a capacității de transport interzonale disponibile era un input esențial al funcției de optimizare a activării care trebuia calculat de fiecare OTS în conformitate cu procesul descris la articolul 4 alineatul (2) din aceeași propunere. Acest din urmă articol, referitor la calculul capacității de transport interzonale disponibile ca input al funcției de optimizare a activării, descria în mod expres la alineatul (5) procesul de actualizare continuă a capacității de transport interzonale disponibile ca făcând parte integrantă din platforma aFRR. În plus, articolul 6 alineatele (1) și (4) din propunerea inițială de aFRRIF, intitulat „Funcțiile platformei aFRR”, prevedea că, dacă s-ar fi considerat eficient la aplicarea metodologiei de calcul al capacității de transport interzonale în intervalul de echilibrare, în conformitate cu articolul 37 alineatul (3) din Regulamentul 2017/2195, ar putea fi adăugată la această platformă o funcție de calcul al capacității de transport interzonale disponibile, al cărei scop ar fi de a pune în aplicare metodologia menționată. În sfârșit, articolul 12 din propunerea inițială de aFRRIF prevedea că toate funcțiile platformei aFRR vor fi îndeplinite de o entitate unică desemnată de toate OTS-urile implicate, care va fi ori un consorțiu al OTS-urilor respective, ori o societate deținută de aceleași OTS-uri.

- 118 În faza de consultare care a fost organizată cu privire la propunerea inițială de aFRRIF, mai întâi cu ANR-urile și ulterior cu ACER, s-a dezvoltat o dezbatere cu privire la cel mai bun mod de a lua în considerare în aFRRIF procesul de actualizare continuă a capacității de transport interzonale disponibile. În lumina acestei debateri, OTS-urile au acceptat de comun acord să modifice propunerea inițială de aFRRIF astfel încât să includă în mod formal, în articolele 3, 4 și 6 din propunerile modificate, o referire la gestionarea capacității ca funcție care să permită tuturor OTS-urilor și platformei aFRR să efectueze actualizarea continuă a capacității de transport interzonale disponibile, pentru ca în orice moment să poată fi luate în considerare limitele care se impun schimbului de energie de echilibrare sau compensării dezechilibrelor. Această funcție trebuia să fie instituită în termen de doi ani de la punerea în aplicare a platformei aFRR. În plus, în temeiul principiului optimizării enunțat la articolul 3 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul 2017/2195 (a se vedea punctul 108 de mai sus), OTS-urile au indicat ANR-urilor și ACER intenția lor de a adopta o abordare coordonată și centralizată a procesului de actualizare continuă a capacității de transport interzonale disponibile, în cadrul funcției de gestionare a capacității, pentru toate platformele europene de schimb de energie de echilibrare. Ele doreau ca, în cazul în care alte platforme decât platforma aFRR dispuneau de aceeași funcție ca gestionarea capacității, această funcție să fie identică pentru toate platformele respective, în măsura în care obligația de actualizare continuă a capacității de transport interzonale disponibile se impunea în cazul fiecăreia dintre ele. Articolul 12 din a treia propunere de aFRRIF modificată, prezentată de comun acord de OTS-uri, prevedea că toate funcțiile necesare în mod specific pentru funcționarea platformei aFRR vor fi îndeplinite de o entitate unică desemnată de toate OTS-urile în cauză și care va fi ori unul dintre aceste OTS-uri, ori o societate deținută de OTS-urile respective.
- 119 Astfel cum reiese din schema de guvernanta a platformei aFRR reprodușă în partea „Introducere” din a treia propunere de aFRRIF modificată, OTS-urile, ținând seama de faptul că obligația de actualizare continuă a capacității de transport interzonale disponibile se impunea în cazul fiecăreia dintre platformele europene de schimb de energie de echilibrare, au constatat de comun acord că funcția de gestionare a capacității era, de fapt, o funcție multiplatformă, în sensul că va trebui îndeplinită în definitiv în mod coordonat și centralizat pentru toate aceste platforme. Calculul capacității de transport interzonale disponibile pentru schimbul de energie de echilibrare prin intermediul platformei aFRR va fi preluat, pentru toate OTS-urile în cauză, de un „modul informatic de gestionare a capacităților”, care ar injecta în mod direct rezultatele obținute în funcția platformei aFRR de optimizare a activării. OTS-urile indicau că doresc să mențină libertatea de a putea încredința gestionarea capacității, sub această formă coordonată și centralizată, unei alte entități decât entitatea unică însărcinată cu îndeplinirea optimizării activării și decontării OTS-OTS. În așteptarea punerii în aplicare a funcției de gestionare a capacității, în această formă coordonată și centralizată, OTS-urile apreciau că, în teorie, entitatea unică însărcinată cu îndeplinirea optimizării activării și a decontării OTS-OTS va putea executa și gestionarea capacității, injectând în funcția de optimizare a activării datele care ar fi furnizate de fiecare dintre OTS-urile în cauză.
- 120 Din cele ce precedă reiese că OTS-urile responsabile de punerea în aplicare și de funcționarea platformei aFRR, care trebuia să fie o platformă „de principiu” și bazată „pe principii de guvernanta și pe procese operaționale comune”, au decis ele însele din motive de eficiență să adauge la platforma aFRR o funcție de calcul al capacității de transport interzonale disponibile, subiacentă funcției de gestionare a capacității, în conformitate cu cele prevăzute în mod sistematic la articolul 6 alineatul (1) din propunerile lor succesive de aFRRIF. Simplul fapt că adăugarea acestei funcții a fost amânată în timp nu schimbă cu nimic faptul că de la început această nouă funcție a fost considerată o funcție necesară pentru funcționarea unei platforme

aFRR de principiu. Într-adevăr, acest termen era prevăzut din punct de vedere juridic și necesar din punct de vedere tehnic pentru a ține seama de faptul că, pe de o parte și în conformitate cu articolul 37 alineatul (3) din Regulamentul 2017/2195, OTS-urile trebuiau să elaboreze în prealabil o metodologie de calcul al capacității de transport interzonale în intervalul de echilibrare și că, pe de altă parte și în măsura în care, pentru a respecta principiul optimizării prevăzut la articolul 3 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul 2017/2195, OTS-urile respective au decis că această funcție va fi îndeplinită printr-un modul informatic, în mod coordonat și centralizat, la un nivel multiplatformă, ele trebuiau de asemenea să pună în prealabil în aplicare acest modul și să organizeze gestionarea sa.

- 121 Astfel, argumentul repetat în mai multe rânduri de reclamante, în special în ședință, potrivit căruia platforma aFRR urma să funcționeze pentru o perioadă fără ca o nouă funcție de actualizare continuă a capacității de transport interzonale disponibile sub o formă coordonată și centralizată să fie introdusă este lipsit de relevanță, întrucât, de la început, adăugarea unei asemenea funcții la platforma menționată fusese prevăzută pentru ca aceasta să răspundă, atât din punct de vedere tehnic, cât și juridic, cerințelor unei proiectări de principiu, în termeni de eficiență și siguranță, iar faptul că respectiva adăugare a fost amânată cu doi ani, implicând o funcționare sub nivelul optim a platformei aFRR în această perioadă inițială, se datora exclusiv constrângerilor tehnice și juridice impuse de dezvoltarea funcției respective.
- 122 Prin urmare, este necesar să se concluzioneze că funcția de actualizare continuă a capacității de transport interzonale disponibile, subiacentă funcției de gestionare a capacității, și, în consecință, funcția de gestionare a capacității însăși trebuie să fie calificate în mod global ca funcții necesare pentru funcționarea platformei aFRR. Această concluzie este de asemenea confirmată de necesitatea de a garanta că funcțiile necesare, și anume gestionarea capacității, optimizarea activării și decontarea OTS-OTS, în ipoteza în care vor fi îndeplinite de entități diferite, vor fi îndeplinite în mod coordonat, coerent și eficace, în conformitate cu cerințele suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195. Astfel, o asemenea calificare nu privează OTS-urile de nicio libertate în ceea ce privește alegerea entității propuse pentru a executa gestionarea capacității, care poate fi distinctă de cea însărcinată cu optimizarea activării și cu decontarea OTS-OTS. În această privință, ca răspuns la o întrebare a Tribunalului în ședință, reclamantele nu au reușit, de altfel, să demonstreze corespunzător cerințelor legale un motiv de fapt relevant pentru care îndeplinirea funcției de gestionare a capacității nu ar trebui, în speță, să respecte cerințele suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195.
- 123 Pe de altă parte, reclamantele nu au explicat și *a fortiori* nici nu au stabilit de ce faptul că Regulamentul 2017/2195 are natura unui act de punere în aplicare ar putea avea un impact asupra calificării gestionării capacității drept funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR. Prin urmare, argumentația lor în această privință trebuie să fie respinsă ca inadmisibilă.
- 124 Din aprecierile care precedă rezultă că argumentul reclamantelor potrivit căruia camera de recurs a considerat în mod greșit că ACER nu impusese OTS-urilor să ia în considerare gestionarea capacității ca funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR este neîntemeiat în fapt. Într-adevăr, după cum reiese din cuprinsul punctului 122 de mai sus, nici Decizia 02/2020 și nici aFRRIF în litigiu, așa cum sunt confirmate de camera de recurs în decizia atacată, nu sunt cele care au impus OTS-urilor să ia în considerare gestionarea capacității, ca proces coordonat și centralizat la un nivel multiplatformă de actualizare continuă a capacității de transport interzonale disponibile, în calitate de funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, în sensul articolului 21 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul 2017/2195, ci această din urmă dispoziție,

interpretată în lumina articolului 37 din același regulament. În ceea ce privește faptul, confirmat în acest sens de camera de recurs, că ACER a considerat că trebuia să evalueze conformitatea cu reglementarea aplicabilă a celei de a treia propuneri de aFRRIF modificate prezentate de OTS-uri, ținând seama de faptul că gestionarea capacității era o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, în sensul articolului 21 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul 2017/2195, acesta era pe deplin justificat în lumina competenței decizionale de care ea dispunea, în temeiul articolului 6 alineatul (10) litera (b) din Regulamentul 2019/942 coroborat cu articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 și în conformitate cu articolul 21 din acest din urmă regulament. Într-adevăr, dacă gestionarea capacității era o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, în sensul articolului 21 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul 2017/2195, era necesar, în măsura în care OTS-urile intenționau să desemneze pentru îndeplinirea sa o altă entitate decât cele însărcinate cu executarea optimizării activării și a decontării OTS-OTS, ca ele să demonstreze și să garanteze că vor fi respectate cerințele suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195.

- 125 Având în vedere toate aprecierile care precedă, al patrulea aspect al celui de al doilea motiv trebuie să fie respins.

– Cu privire la al cincilea și la al șaselea aspect ale celui de al doilea motiv, întemeiate, pe de o parte, pe o examinare insuficientă de către camera de recurs a motivelor specifice invocate în fața sa în ceea ce privește aplicarea nelegală de către ACER a articolului 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195 în cazul gestionării capacității și al altor funcții necesare pentru funcționarea platformei aFRR și, pe de altă parte, pe faptul că această cameră a concluzionat în mod greșit că articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195 se aplica actualizării continue a capacității de transport interzonale disponibile și celorlalte funcții necesare

- 126 Dintre reclamante, grupul A, în cadrul celui de al cincilea aspect al celui de al doilea motiv, reproșează camerei de recurs că nu a controlat aplicarea de către ACER în Decizia 02/2020 a articolului 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195, în lumina tuturor motivelor specifice pe care le invocase în fața sa. După cum se arată în motivele grupului A, gestionarea capacității nu era o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR. În plus, niciun ANR nu ar fi impus includerea sa printre funcțiile necesare enumerate în propunerea inițială de aFRRIF. În sfârșit, OTS-urile nu ar fi propus desemnarea, pentru îndeplinirea gestionării capacității, a unei alte entități decât cea deja însărcinată cu executarea optimizării activării și a decontării OTS-OTS.
- 127 În cadrul celui de al șaselea aspect al celui de al doilea motiv, grupul A susține că ACER a impus în mod nelegal OTS-urilor să includă gestionarea capacității printre funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR și că, chiar presupunând că articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195 era aplicabil gestionării capacității, aceasta a impus în mod greșit OTS-urilor la articolul 12 alineatul (2) din aFRRIF în litigiu să respecte cerințele suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195, care ar fi fost aplicabile numai în cazul în care OTS-urile ar fi decis efectiv să desemneze mai multe entități pentru a îndeplini funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR, ceea ce nu era cazul în speță.
- 128 ACER contestă argumentele grupului A și solicită respingerea celui de al cincilea aspect al celui de al doilea motiv.

- 129 În speță, camera de recurs a confirmat Decizia 02/2020, care impunea ca OTS-urile să demonstreze că propunerea lor respecta cerințele suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195, pentru motivul că, în opinia sa, aceste OTS-uri au urmărit eventual să desemneze o entitate însărcinată cu îndeplinirea gestionării capacității, ca funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, diferită de cea însărcinată cu îndeplinirea optimizării activării și a decontării OTS-OTS.
- 130 Pentru a statua cu privire la al cincilea și la al șaselea aspect ale celui de al doilea motiv, este necesar să se examineze dacă, după cum susține grupul A, articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195 se aplică numai funcțiilor definite în propunerea OTS-urilor sau, după cum susține ACER, dacă acesta se aplică tuturor funcțiilor necesare pentru funcționarea platformei aFRR, printre care și gestionarea capacității.
- 131 Articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195 prevede următoarele:
- „Propunerea [de metodologie aFRR] menționată la alineatul (1) include cel puțin:
- [...]
- (e) propunerea de desemnare a entității sau a entităților care vor îndeplini funcțiile definite în propunere. În cazul în care OTS propun desemnarea mai multor entități, propunerea va demonstra și va asigura:
- (i) alocarea coerentă a funcțiilor între entitățile care operează platforma europeană. Propunerea va lua în considerare pe deplin nevoia de a coordona diferitele funcții alocate entităților care operează platforma europeană;
 - (ii) că structura propusă a platformei europene și alocarea funcțiilor asigură o guvernanta, o funcționare și o supraveghere [de către ANR-uri] eficace și eficiente ale platformei europene, sprijinind, de asemenea, obiectivele prezentului regulament;
 - (iii) un proces decizional și de coordonare eficace, care să aplaneze eventualele poziții conflictuale dintre entitățile care operează platforma europeană.”
- 132 Este cert că în prima teză a articolului 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195 se face referire numai la „funcțiile definite în propunere”. Cu toate acestea, având în vedere formularea alineatului (3) al aceluiași articol, singurele funcții care trebuie definite în propunere sunt, în conformitate cu articolul 21 alineatul (3) litera (c) din regulamentul menționat, „funcțiile necesare pentru funcționarea platformei [aFRR]”.
- 133 În consecință, reiese cu claritate din dispozițiile articolului 21 alineatul (3) din Regulamentul 2017/2195 că aplicarea cerințelor suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din acest regulament este condiționată de desemnarea în propunerea de metodologie aFRR a mai multor entități însărcinate cu funcții diferite necesare pentru funcționarea platformei aFRR, astfel cum sunt definite în conformitate cu articolul 21 alineatul (3) litera (c) din același regulament.
- 134 Or, în speță, pe de o parte, trebuie să se constate că ACER în Decizia 02/2020, la fel ca și camera de recurs în decizia atacată, a reproșat OTS-urilor, în condițiile în care propusese desemnarea unei entități însărcinate cu gestionarea capacității care putea fi diferită de cea însărcinată cu optimizarea activării și cu decontarea OTS-OTS, că nu au demonstrat și garantat într-o asemenea ipoteză respectarea cerințelor suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195.

- 135 Pe de altă parte, a treia propunere de aFRRIF modificată, luată în final în considerare de ACER, prevedea desemnarea unei entități unice însărcinate cu cele două funcții necesare pentru funcționarea platformei aFRR în sensul articolului 21 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul 2017/2195, care erau menționate în mod expres la articolul 21 alineatul (2) din același regulament, și anume optimizarea activării și decontarea OTS-OTS. Gestionarea capacității era de asemenea luată în considerare în a treia propunere de aFRRIF modificată ca funcție multiplatformă a cărei îndeplinire era necesară pentru funcționarea platformei aFRR, chiar dacă nu fusese calificată în cadrul acesteia drept funcție necesară pentru funcționarea respectivă, în sensul articolului 21 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul 2017/2195. Cu toate acestea, conform concluziei care a fost dedusă la punctul 122 de mai sus în urma examinării celui de al patrulea aspect al celui de al doilea motiv, în decizia atacată camera de recurs a considerat în mod întemeiat, asemenea ACER, în Decizia sa 02/2020, că gestionarea capacității, astfel cum a fost prevăzută la articolul 37 din Regulamentul 2017/2195, constituia o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, în sensul articolului 21 alineatul (3) litera (c) din același regulament.
- 136 Având în vedere aprecierile care precedă, trebuie să se constate că grupul A nu poate susține în mod întemeiat că cerințele suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195 nu erau aplicabile funcției de gestionare a capacității.
- 137 Prin urmare, al cincilea și al șaselea aspect ale celui de al doilea motiv, analizate împreună, trebuie să fie respinse.

– Cu privire la al șaptelea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe faptul că în mod greșit camera de recurs a concluzionat că gestionarea capacității trebuia să fie inclusă printre funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR prevăzute la articolul 21 din Regulamentul 2017/2195, ca funcție multiplatformă legată de echilibrare

- 138 Grupul A reproșează camerei de recurs că în esență a concluzionat în mod nelegal că gestionarea capacității trebuia să fie inclusă printre funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR în temeiul articolului 21 din Regulamentul 2017/2195, deși era vorba despre o funcție multiplatformă legată de echilibrare. În primul rând, chiar presupunând că ACER ar fi avut un temei juridic, pe care nu l-a identificat, pentru a include gestionarea capacității printre funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR prevăzute la articolul 21 din Regulamentul 2017/2195, acest regulament nu i-ar fi conferit nicio competență de a impune, așa cum a procedat la articolul 4 alineatul (6) din aFRRIF în litigiu, ca gestionarea capacității să aibă un conținut identic și să fie executată de aceeași entitate pentru toate platformele europene de echilibrare. În al doilea rând, camera de recurs ar fi considerat în mod greșit în considerentul (222) al deciziei atacate că cerința de a introduce gestionarea capacității sub forma unei funcții multiplatformă nu era o obligație nouă impusă de ACER. Acest lucru ar fi fost contrazis de argumentele ACER prezentate la punctul 170 din memoriul său în apărare în fața camerei de recurs și nu ar fi fost confirmat de raportul ACER din anul 2015 referitor la obiectivele de echilibrare a energiei, menționat în considerentul (222) al deciziei atacate, care privea numai schimburile transfrontaliere de energie de echilibrare, iar nu funcțiile multiplatforme. Acest aspect nu ar fi fost confirmat nici de evaluările OTS-urilor cu privire la eficacitatea și la luarea în considerare a unei funcții de gestionare a capacității comune tuturor platformelor europene de echilibrare, menționate în considerentele (224) și (225) ale deciziei atacate, care ar fi fost formulate în raport cu modulul informatic de gestionare centralizată a capacității la un nivel multiplatformă, iar nu cu gestionarea capacității, ca funcție necesară pentru funcționarea tuturor acestor platforme. În sfârșit, ar fi lipsit de relevanță să se facă trimitere în această privință la nota

informală a ANR-urilor, întrucât actualizarea continuă a capacității de transport interzonale disponibile de către OTS-uri, în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul 2017/2195, nu ar fi o funcție a platformelor europene de echilibrare, astfel încât s-ar efectua sub controlul ANR-urilor, fără a intra sub supravegherea normativă a ACER.

- 139 ACER contestă argumentele invocate de grupul A și solicită respingerea celui de al șaptelea aspect al celui de al doilea motiv.
- 140 În această privință, în primul rând, trebuie amintit că articolele 19-22 din Regulamentul 2017/2195 prevăd adoptarea unei metodologii pentru fiecare dintre platformele europene pentru schimbul de energie de echilibrare, și anume platforma europeană pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele de înlocuire, platforma pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală, platforma aFRR și, respectiv, platforma europeană pentru procesul de compensare a dezechilibrelor. Fiecare dintre articolele menționate conțin dispoziții similare, în special un alineat (3) litera (e), în temeiul căruia, în cazul în care există mai multe entități însărcinate cu îndeplinirea funcțiilor necesare pentru funcționarea platformei europene definite în propunerea de metodologie în cauză, propunerea respectivă trebuie să demonstreze și să asigure respectarea a trei cerințe suplimentare.
- 141 În al doilea rând, trebuie să se constate că, în introducerea celei de a treia propuneri de aFRRIF, OTS-urile au indicat în mod explicit că „[t]oate platformele trebui[au] să utilizeze aceeași funcție multiplatformă de gestionare a capacității [...] pe lângă funcțiile specifice platformelor prevăzute”. Ele au precizat că o entitate unică va fi însărcinată să îndeplinească funcțiile specifice platformelor, și anume optimizarea activării și decontarea OTS-OTS, și că o entitate unică, sub forma unui OTS sau a unei societăți deținute de OTS-uri, va fi însărcinată cu gestionarea capacității, ca funcție multiplatformă. O schemă intitulată „Structura de guvernanta”, care reproducea două zone verticale fiecare corespunzătoare a două platforme diferite, și anume platforma aFRR și platforma pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală, identifica în mod clar, pe de o parte, cele două funcții specifice fiecăreia dintre aceste platforme, și anume optimizarea activării și decontarea OTS-OTS, executate de o singură entitate, și, pe de altă parte, o entitate unică pentru cele două platforme, însărcinată cu îndeplinirea funcției de gestionare a capacității.
- 142 În al treilea rând, trebuie să se constate că aceeași schemă, reintitulată „Structura de guvernanta și funcții”, era reprodusă în a treia propunere de aFRRIF modificată, luată în considerare de ACER. În schimb, OTS-urile precizaseră că gestionarea capacității nu era o funcție necesară pentru funcționarea platformei în cauză, ci o funcție multiplatformă, adăugată pentru a îmbunătăți coordonarea dintre acestea. De asemenea, tot în a treia propunere de aFRRIF modificată, OTS-urile indicaseră că aveau intenția de a „maximiza eficiența platformelor prin stabilirea unor funcții multiplatforme”. Ele deduseseră de aici că, din moment ce gestionarea capacității nu era o funcție necesară pentru funcționarea unei platforme, cerințele suplimentare prevăzute la alineatul (3) litera (e) al articolelor 19-22 din Regulamentul 2017/1295, în cazul desemnării mai multor entități însărcinate cu îndeplinirea unei asemenea funcții, nu erau aplicabile.
- 143 Din constatările care precedă reiese, astfel cum arată ACER, că OTS-urile, în a treia propunere de aFRRIF modificată, propuseseră ele însele, din motive de îmbunătățire a coordonării între platformele de echilibrare, desemnarea unei entități unice însărcinate cu îndeplinirea gestionării capacității ca funcție multiplatformă. Desigur, contrar ACER, OTS-urile au susținut că gestionarea capacității nu era o funcție necesară pentru funcționarea fiecărei platforme. Totuși, în conformitate cu concluzia care a fost dedusă la punctul 122 de mai sus după examinarea celui

de al patrulea aspect al celui de al doilea motiv, această afirmație este nefondată. În orice caz, din a treia propunere de aFRRIF modificată reiese că OTS-urile și-au exprimat ele însele interesul să desemneze o entitate unică pentru a îndeplini funcția respectivă, astfel cum au susținut de asemenea ACER și camera de recurs.

144 În consecință, camera de recurs nu a săvârșit o eroare de drept confirmând Decizia 02/2020, care nu le impusese nicidecum OTS-urilor să ia în considerare gestionarea capacității, ca funcție multiplatformă, în propunerea lor de aFRRIF, în varianta pe care ele însele au acceptat să o modifice în faza consultării, mai întâi cu ANR-urile și ulterior cu ACER.

145 În consecință, al șaptelea aspect al celui de al doilea motiv trebuie să fie respins.

– *Cu privire la al optulea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe faptul că în mod greșit camera de recurs a concluzionat că ACER nu încălcase Regulamentul 2017/2195, în special articolul 21 alineatul (5) și articolul 10 din acesta, obligând OTS-urile să propună o modificare a metodologiei aFRR*

146 Grupul A reproșează camerei de recurs că a săvârșit o eroare de drept concluzionând că obligația impusă de ACER în sarcina OTS-urilor de a prezenta o propunere de modificare a metodologiei aFRR era legală, deși nu exista niciun temei juridic pentru aceasta, iar ACER nu avea nicio competență pentru a constrânge OTS-urile să prezinte o propunere de modificare a metodologiei respective. Din considerentele (145)-(152) ale deciziei atacate ar reieși, contrar celor susținute de ACER în fața camerei de recurs, că aceasta ar fi considerat că obligația amintită era prevăzută de Regulamentul 2017/2195 și nu decurgea din Decizia 02/2020. Camera de recurs ar fi pretins în mod contradictoriu, în considerentul (149) al deciziei atacate, că consultarea publică cu privire la prima propunere a OTS-urilor era conformă cu articolul 10 din Regulamentul 2017/2195, în condițiile în care nici includerea gestionării capacității printre funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR, nici propunerea de modificare a metodologiei aFRR nu ar fi fost menționate în această propunere. În sfârșit, într-o decizie ulterioară din 22 decembrie 2020 în cauza A-008-2020, camera de recurs ar fi considerat, contrar modului în care procedase în decizia atacată, că articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul 2017/2195 nu se aplica creării, ci numai modificării unei metodologii de platformă europeană de echilibrare.

147 ACER contestă argumentele invocate de grupul A și solicită respingerea celui de al optulea aspect al celui de al doilea motiv.

148 Cu titlu introductiv, trebuie să se constate că este cert, după cum reiese din Decizia 02/2020, astfel cum a fost confirmată de camera de recurs în decizia atacată, că ACER a solicitat OTS-urilor să elaboreze o propunere de modificare a metodologiei aFRR pentru a desemna, după cum se urmărise în a treia propunere de aFRRIF modificată, entitatea însărcinată cu îndeplinirea funcției de gestionare a capacității.

149 Totuși, această cerere a ACER era justificată în mod explicit de faptul că gestionarea capacității era o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR și, prin urmare, în ipoteza în care mai multe entități ar fi însărcinate cu îndeplinirea diferitor funcții necesare pentru funcționarea acestei platforme, ar trebui să fie respectate cerințele suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195.

- 150 În această privință, trebuie amintit că, în considerentele (76)-(84) ale Deciziei 02/2020, și în special în considerentul (82) al acesteia, ACER a declarat în mod oficial că funcția de gestionare a capacității va trebui să fie introdusă ca funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, dar că, pentru a le da OTS-urilor timpul necesar să rezolve problemele legate de natura multiplatformă a funcției de gestionare a capacității, propunerea entității însărcinate cu îndeplinirea acestei funcții putea fi amânată și putea fi făcută în termen de doi ani de la implementarea platformei aFRR. Astfel, ACER a solicitat OTS-urilor să realizeze o propunere de modificare a metodologiei aFRR în care să desemneze entitatea însărcinată cu îndeplinirea funcției de gestionare a capacității, cu respectarea dispozițiilor articolului 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195.
- 151 În conformitate cu concluzia care a fost dedusă la punctul 122 de mai sus în urma examinării celui de al patrulea aspect al celui de al doilea motiv, ACER și ulterior camera de recurs au calificat în mod întemeiat funcția de gestionare a capacității drept funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR. De altfel, în cadrul exercitării competenței decizionale de care dispune în temeiul articolului 6 alineatul (10) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul 2019/942 coroborat cu articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 și în conformitate cu articolul 21 din acest din urmă regulament, ACER trebuia să indice OTS-urilor dacă și, după caz, în ce condiții aFRRIF propusă de aceștia era sau ar fi conformă cu reglementarea aplicabilă, în special în funcție de anumite alegeri care rămâneau de făcut, mai ales în ceea ce privește entitatea care va fi însărcinată cu îndeplinirea gestionării capacității la momentul introducerii acesteia sub o formă centralizată, în luna iulie 2024.
- 152 În plus, nu trebuie să se confunde aprobarea de către ACER a metodologiei de aFRR propuse de OTS-uri, în anumite condiții referitoare la completarea acestei metodologii de către OTS-uri, într-un anumit termen, cu privire la anumite aspecte lăsate deschise cu respectarea reglementării aplicabile, cu o propunere a OTS-urilor de a modifica această metodologie însăși, după aprobarea sa de către autoritățile de reglementare. În speță, condiția stabilită în aFRRIF în litigiu, potrivit căreia, cu opt luni înainte de intrarea sa în vigoare, OTS-urile desemnează entitatea însărcinată cu îndeplinirea funcției de gestionare a capacității, cu respectarea articolului 21 alineatul (4) din Regulamentul 2017/2195, este o condiție pentru aprobarea însăși a aFRRIF menționate, iar nu o modificare ulterioară a acesteia din urmă, introdusă în conformitate cu procedura de modificare prevăzută la articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul 2017/2195.
- 153 Prin urmare, al optulea aspect al celui de al doilea motiv trebuie să fie respins.
- 154 Având în vedere toate aprecierile formulate cu privire la cele opt aspecte ale celui de al doilea motiv, se impune, așadar, respingerea motivului menționat în totalitate.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către camera de recurs, în cadrul procedurii desfășurate în fața sa, a principiului bunei administrări, a principiului respectării dreptului la apărare, a obligației de motivare și a obligațiilor legale care îi revineau

- 155 În măsura în care, în cadrul celui de al treilea motiv, reclamantele sau numai grupul A invocă încălcarea de către camera de recurs, în cadrul procedurii în fața sa, a principiului bunei administrări garantat de articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), este necesar să se arate că acestea reproșează, mai precis, camerei menționate încălcarea obligației care îi revine de a soluționa cauzele cu care este sesizată în mod independent, imparțial și diligent, a dreptului lor de a fi ascultate, a dreptului lor

de acces la dosar și a obligației de motivare. În plus, ele reproșează camerei de recurs că nu a exercitat un control complet al Deciziei 02/2020 și că a săvârșit o eroare de interpretare și a efectuat o examinare insuficientă a motivelor pe care acestea le invocaseră în fața sa.

– *Cu privire la încălcarea principiilor independenței, imparțialității și examinării diligente*

- 156 Reclamantele susțin că, în conformitate cu articolul 41 din cartă, din coroborarea considerentului (34), precum și a articolului 26 alineatul (2) și a articolului 28 alineatul (4) din Regulamentul 2019/942 reiese că examinarea căilor de atac introduse împotriva deciziilor ACER trebuie să fie efectuată de camera de recurs în deplină independență și imparțialitate și în mod conștient și diligent. Or, în decizia atacată, aceasta ar fi încercat mai ales să justifice Decizia 02/2020 și, în cadrul prezentei acțiuni, ACER nu ar răspunde nici motivelor și criticilor lor. În primul rând, pe de o parte, în decizia atacată, camera de recurs ar fi contestat că ACER a impus funcția de gestionare a capacității, deși aceasta ar fi admis-o ea însăși, la punctul 208 din memoriul în apărare pe care îl depusese în cadrul procedurii în fața sa. Pe de altă parte, în prezentarea situației de fapt din decizia atacată, ea ar fi constatat că gestionarea capacității era o funcție specifică a platformei aFRR, negând că reclamantele au contestat acest lucru în fața sa și preluând elemente din memoriul în apărare al ACER. În al doilea rând, deși lipsa unei consultări organizate de ACER cu privire la a treia propunere de aFRRIF modificată fusese criticată în fața sa de grupul A, camera de recurs ar fi indicat în partea consacrată prezentării situației de fapt din decizia atacată că ACER a fost constrânsă de termenul de șase luni de care dispunea pentru a-și pronunța decizia cu privire la propunerea OTS-urilor, care expira la 24 ianuarie 2020, și că nu le putea solicita acestora din urmă să își completeze încă o dată propunerea. În considerentele (162), (199) și (260) ale deciziei atacate, fără explicații și fără dovezi, camera de recurs ar fi făcut o apreciere pozitivă și subiectivă cu privire la conduita ACER în această privință. În al treilea rând, fără nicio altă justificare în afara celei de a prejudicia reclamantele și de a consolida linia de apărare a ACER, camera de recurs le-ar fi reproșat în considerentele (176) și (201) ale deciziei atacate că nu și-au exprimat opoziția în cadrul consultării publice față de alegerea unei entități unice pentru îndeplinirea funcțiilor necesare pentru funcționarea platformei aFRR. În al patrulea rând, reclamantele reproșează camerei de recurs că a respins în mod greșit motivul lor subsidiar, întemeiat pe încălcarea cartei rezultată din faptul că ACER nu și-a justificat în Decizia 02/2020 poziția mai degrabă în favoarea unei entități juridice unice decât a unui consorțiu de OTS-uri, pentru a îndeplini toate funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR. Lipsa de obiectivitate a camerei menționate în această privință ar reieși din faptul că ea nu ar fi examinat economisirea a 60 de milioane de euro în materie de protecție socială invocată de grupul A pentru a justifica alegerea unui consorțiu de OTS-uri. În al cincilea rând, lipsa de imparțialitate a camerei de recurs ar reieși de asemenea din invocarea înșelătoare de către aceasta a caracterului pretins „ascendent” al procesului de reglementare prevăzut de Regulamentul 2019/942, pentru a sustrage Decizia 02/2020 de la un veritabil control juridic.
- 157 ACER contestă argumentele reclamantelor și solicită respingerea prezentei critici.
- 158 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că articolul 41 din cartă, care, în temeiul articolului 6 alineatul (1) TUE, are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor, consacră dreptul la bună administrare. Acest drept presupune printre altele, în temeiul articolului 41 alineatul (1) din cartă, dreptul oricărei persoane de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial din partea instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii (Hotărârea din 20 octombrie 2021, Kerstens/Comisia, T-220/20, EU:T:2021:716, punctul 32).

- 159 Potrivit jurisprudenței, administrația este obligată, în temeiul principiului bune administrări, să examineze cu atenție și cu imparțialitate toate elementele relevante ale speței cu care este sesizată și să reunească toate elementele de fapt și de drept necesare exercitării puterii sale de apreciere, precum și să asigure buna desfășurare și eficacitatea procedurilor pe care le pune în aplicare (a se vedea Hotărârea din 20 octombrie 2021, Kerstens/Comisia, T-220/20, EU:T:2021:716, punctul 33 și jurisprudența citată).
- 160 Mai trebuie amintit că cerința de imparțialitate privește, pe de o parte, imparțialitatea subiectivă, în sensul că niciunul dintre membrii instituției, organului, oficiului sau agenției care este însărcinat cu soluționarea dosarului nu trebuie să fie părțitor sau să aibă prejudecăți personale, și, pe de altă parte, imparțialitatea obiectivă, în sensul că instituția, organul, oficiul sau agenția trebuie să ofere garanții suficiente pentru a exclude în această privință orice îndoială legitimă (a se vedea Hotărârea din 20 octombrie 2021, Kerstens/Comisia, T-220/20, EU:T:2021:716, punctul 34 și jurisprudența citată).
- 161 Camera de recurs a fost înființată în cadrul ACER pentru a se pronunța pe fond, după ascultarea părților, cu privire la căile de atac admisibile formulate împotriva deciziilor ACER, în conformitate cu articolul 28 alineatul (4) din Regulamentul 2019/942.
- 162 După cum prevede considerentul (34) al Regulamentului 2019/942, camera de recurs face parte din ACER, dar este totodată independentă de structura administrativă și de reglementare a acesteia.
- 163 În acest scop, articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul 2019/942 prevede că membrii camerei de recurs sunt independenți în luarea deciziilor și nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune. Exercitarea de către aceștia a unor atribuții în cadrul ACER sau posibilitatea de a fi revocați din funcție sunt încadrate astfel încât acestora să le fie garantată independența.
- 164 Reclamantele nu au făcut dovada faptului că, în speță, camera de recurs a încălcat principiile independenței, imparțialității și examinării diligente cu ocazia adoptării deciziei atacate, care privea, în esență, problema dacă, în lumina argumentelor invocate de părțile din procedura în fața sa, Decizia 02/2020 și aFRRIF în litigiu erau fondate și în special dacă acestea se puteau întemeia pe dubla constatare că gestionarea capacității era o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR și a faptului că, dacă pentru această platformă OTS-urile trebuiau să aleagă ca această funcție să fie îndeplinită de o entitate diferită de cea însărcinată cu executarea optimizării activării și a decontării OTS-OTS, vor trebui să fie respectate cerințele suplimentare prevăzute la a doua teză a articolului 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195.
- 165 Din decizia atacată reiese că, în cadrul acesteia, camera de recurs a încercat să răspundă la întrebarea dacă sau în ce condiții, ținând seama de informațiile comunicate de OTS-uri cu privire la propunerea inițială de aFRRIF în cursul fazei de consultare desfășurate de ACER cu ANR-urile și cu OTS-urile, în conformitate cu articolul 6 alineatul (11) din Regulamentul 2019/942, și în special de propunerile succesive de aFRRIF pe care OTS-urile i le prezentaseră, aFRRIF propusă în final de către OTS-uri era sau ar fi conformă cu Regulamentul 2017/2195 și cu Regulamentul (UE) 2017/1485 al Comisiei din 2 august 2017 de stabilire a unei linii directe privind operarea sistemului de transport al energiei electrice (JO 2017, L 220, p. 1), precum și cu alte reglementări aplicabile.

- 166 Din dosar nu reiese că în acest cadru, camera de recurs, în general, sau unii dintre membrii săi, în special, au fost părținitori sau au avut prejudecăți personale care i-au determinat să devieze de la controlul conformității propunerii de aFRRIF prezentate de OTS-uri cu reglementarea aplicabilă sau că ei nu au decis, în această privință, în condiții de independență deplină, după consultarea ANR-urilor și a OTS-urilor. De asemenea, din dosar nu reiese că respectivul cadru în care camera de recurs a adoptat decizia atacată nu oferea garanții suficiente pentru a exclude în această privință orice îndoială legitimă referitoare la imparțialitatea sau la independența sa.
- 167 Argumentele invocate de reclamante în fața Tribunalului nu repun în discuție această constatare.
- 168 Contrar celor invocate de reclamante, camera de recurs nu a urmărit să valideze în decizia atacată o acțiune nelegală a ACER care ar fi constat în a impune OTS-urilor în aFRRIF în litigiu luarea în considerare a unei funcții, și anume gestionarea capacității, care nu ar fi fost impusă de reglementarea aplicabilă pentru funcționarea platformei aFRR. În decizia atacată, aceasta a apreciat doar că, contrar celor susținute de reclamante în fața sa, gestionarea capacității trebuia calificată drept funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, în sensul articolului 21 alineatul (3) literele (c) și (e) din Regulamentul 2017/2195, a cărei luare în considerare în aFRRIF fusese de asemenea solicitată de ANR-uri și care, de altfel, a fost integrată în a doua și în a treia propunere de aFRRIF prezentate de OTS-uri. În continuare, camera de recurs a dedus toate consecințele care decurgeau de aici în evaluarea sa cu privire la aspectul dacă în Decizia 02/2020 și în aFRRIF în litigiu, ACER a putut considera în mod întemeiat că, în cazul în care OTS-urile vor încredința îndeplinirea acestei funcții unei alte entități decât cea însărcinată cu executarea optimizării activării și a decontării OTS-OTS în cadrul funcționării platformei aFRR, vor trebui respectate cerințele suplimentare prevăzute la articolul 21 alineatul (3) literele (c) și (e) din Regulamentul 2017/2195. Faptul că această cameră de recurs s-a putut înșela eventual în interpretarea reglementării aplicabile, efectuată sub controlul Tribunalului, nu este suficient pentru a considera că ea a fost părținitoare sau că i-a lipsit independența în decizia sa.
- 169 De asemenea, constatarea camerei de recurs din decizia atacată, potrivit căreia lipsa unei consultări a OTS-urilor organizate de ACER între primirea celei de a treia propuneri de aFRRIF modificate, la 18 decembrie 2019, și întocmirea versiunii finale a Deciziei 02/2020, adoptată la 24 ianuarie 2020, era justificată de termenul care era acordat ACER pentru adoptarea deciziei sale, nu indică nicidecum o lipsă de imparțialitate sau de independență din partea camerei menționate. Astfel, ea reflectă doar luarea în considerare de către camera de recurs a unui fapt obiectiv, și anume că termenul de șase luni, după sesizare, care era acordat ACER pentru a-și adopta decizia, în conformitate cu articolul 6 alineatul (12) din Regulamentul 2019/942, expira la 24 ianuarie 2020.
- 170 În plus, constatarea camerei de recurs din decizia atacată potrivit căreia, în cursul procedurii care a condus la adoptarea Deciziei 02/2020, ACER acționase în spirit de cooperare și de bună-credință, ținând seama de constrângerile cadrului, în special în ceea ce privește termenul, în care trebuia să adopte această decizie (a se vedea punctul 169 de mai sus), nu indică o lipsă de imparțialitate sau de independență din partea camerei respective, ci luarea în considerare de către aceasta a unor fapte obiective care dovedeau că ACER făcuse eforturi pentru a ține seama de voința tuturor OTS-urilor, chiar și atunci când soluțiile dorite de acestea din urmă nu îi păreau ideale. Astfel, camera de recurs a prezentat elemente care permiteau să se înțeleagă că luarea în considerare de către ACER a amânării cu doi ani a punerii în aplicare a funcției de gestionare a capacității și a desemnării entității însărcinate cu îndeplinirea sa dovedea intenția de a lăsa

OTS-urilor timpul de a reglementa, potrivit unei abordări coordonate și centralizate la un nivel multiplatformă, procesul de actualizare continuă a capacității de transport interzonale disponibile, care era subiacent funcției de gestionare a capacității.

- 171 În plus, constatarea camerei de recurs din decizia atacată potrivit căreia, în cursul procedurii care a condus la adoptarea Deciziei 02/2020, OTS-urile nu își manifestaseră, în faza de consultare prealabilă adoptării acestei decizii, opoziția ca funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR să fie îndeplinite de o structură cu o entitate unică este de asemenea un fapt obiectiv. Reclamantele nu au citat niciun extras din observațiile OTS-urilor în cursul fazei menționate, întemeiate în special pe anexa II la Decizia 02/2020, care ar fi infirmat o asemenea constatare. Simpla luare în considerare de către camera de recurs în decizia atacată a unui fapt obiectiv nu indică, în ceea ce o privește, o lipsă de imparțialitate sau de independență.
- 172 În măsura în care reclamantele reproșează în esență camerei de recurs că nu a controlat dacă în Decizia 02/2020 ACER își justificase alegerea în favoarea unei structuri cu o entitate unică pentru a îndeplini funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR și respingerea unei structuri în forma unui consorțiu, este necesar să se constate că, așa cum a arătat în mod întemeiat camera de recurs în decizia atacată, din dosar nu reiese că, la un moment dat, ACER a impus OTS-urilor să recurgă la o structură cu o entitate unică sau că a împiedicat recurgerea la o structură în forma unui consorțiu. Astfel, ACER a dedus doar consecințele care, în opinia sa, rezultau din aplicarea reglementării existente în cazul alegerilor făcute de OTS-uri în propunerea lor inițială de aFRRIF, ținând seama de evoluția poziției OTS-urilor în diferitele versiuni succesive ale acestei propuneri pe care ele i le-au prezentat. În acest cadru, ea a semnalat în special că, dacă OTS-urile ar trebui să aleagă structura unui consorțiu care nu ar avea personalitate juridică, în acest caz ar fi vorba despre o structură cu mai multe entități, constituite din diferite OTS-uri, membri ai consorțiului, iar nu despre o structură cu o entitate unică și că, în consecință, structura respectivă va trebui să fie conformă cu cerințele suplimentare prevăzute în a doua teză a articolului 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195, ceea ce nu reieșea din propunerea inițială de aFRRIF. Ea a amintit de asemenea poziția sa potrivit căreia aceleași cerințe vor trebui respectate dacă OTS-urile vor alege în final să încredințeze diferitele funcții necesare pentru funcționarea platformei aFRR mai multor entități. Prezentul argument al reclamantelor este, așadar, neîntemeiat în fapt.
- 173 În sfârșit, este de asemenea neîntemeiat în fapt argumentul reclamantelor potrivit căruia, în esență, camera de recurs a inventat noțiunea de „proces decizional ascendent” pentru a sustrage acțiunile ACER de la un control juridic. Astfel, după cum s-a constatat deja la punctul 54 de mai sus, este inoperantă susținerea reclamantelor că desemnarea procesului decizional de către camera de recurs ca fiind „ascendent” era nelegală, pentru motivul că nu s-ar fi bazat pe niciun temei juridic în reglementarea aplicabilă.
- 174 Având în vedere toate aprecierile care precedă, trebuie să se respingă în totalitate critica întemeiată pe o încălcare a principiilor independenței, imparțialității și examinării diligente.

– *Cu privire la încălcarea dreptului de acces la dosar*

- 175 Grupul A reproșează camerei de recurs că a confirmat în decizia atacată decizia de respingere a cererii de divulgare, care a fost adoptată cu încălcarea drepturilor pe care i le conferă articolul 41 alineatul (2) litera (b) din cartă, precum și a dreptului său la apărare. Motivele deciziei de respingere a cererii de divulgare, astfel cum sunt rezumate în considerentele (274)-(284) ale deciziei atacate, ar fi fost că, în primul rând, întrucât ACER nu solicitase tratamentul confidențial al anexelor la memoriul său în apărare în fața camerei de recurs, grupul A ar fi avut acces la

informații complete cu privire la documentele schimbate între ACER și OTS-uri înainte de adoptarea Deciziei 02/2020 și că, în al doilea rând, în timp ce dispozițiile articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 45, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76) erau aplicabile, în lipsa unui interes public superior care să justifice o divulgare, grupul A nu ar fi dovedit necesitatea unei asemenea divulgări pentru exercitarea dreptului său la apărare, iar documentele a căror divulgare era solicitată nu ar fi fost suficient de relevante în raport cu argumentele pe care acesta le invocase în fața camerei de recurs.

- 176 În primul rând, grupul A apreciază că respectarea drepturilor sale nu putea depinde de decizia ACER de a atașa sau nu documentele vizate de cererea de divulgare în anexă la memoriul său în apărare în fața camerei de recurs. În al doilea rând, el amintește că dreptul de acces la dosar prevăzut la articolul 41 alineatul (2) litera (b) din cartă, pe care cererea de divulgare se întemeia în mod exclusiv, este distinct și independent de dreptul de acces la documente prevăzut de Regulamentul nr. 1049/2001. Conform jurisprudenței, acest drept nu ar putea fi satisfăcut printr-o divulgare selectivă a documentelor în cauză și nici apreciat în raport cu temeinicia cererii de divulgare. În al treilea rând, în mod neîntemeiat și, în orice caz, în mod greșit camera de recurs i-ar fi reproșat că nu a explicat de ce accesul la documentele în cauză îi era necesar pentru exercitarea dreptului său la apărare. În al patrulea rând, documentele menționate ar fi fost relevante în fața camerei de recurs întrucât, în cadrul unei audieri, camera menționată ar fi adresat ACER o întrebare legată direct de conținutul lor, iar în decizia atacată ea s-ar fi întemeiat pe conținutul respectiv pentru respingerea căii lor de atac. Această încălcare a dreptului de acces la dosar ar fi influențat conținutul deciziei atacate, în detrimentul său, în special cu privire la aspectul dacă gestionarea capacității trebuia să fie inclusă printre funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR și dacă Consiliul autorităților de reglementare susținuse poziția ACER în favoarea unei entități juridice unice pentru a îndeplini toate aceste funcții.
- 177 ACER contestă argumentele grupului A și solicită respingerea prezentei critici.
- 178 Cu titlu introductiv, trebuie observat că cererea formulată de grupul A la punctul 161 litera d) din calea de atac formulată în fața camerei de recurs în temeiul articolului 28 din Regulamentul 2019/942 urmărea ca respectiva cameră să adopte o măsură procedurală, în temeiul articolului 20 alineatul (3) litera (d) din regulamentul său de procedură, privind prezentarea unor versiuni confidențiale ale documentelor în litigiu (a se vedea punctul 16 de mai sus), pe care le aprecia a fi utile în scopul desfășurării procedurii inițiate în fața aceleiași camere împotriva Deciziei 02/2020. Decizia de nedivulgare trebuie, așadar, să fie analizată ca o decizie, adoptată de președintele camerei de recurs care acționează în numele acesteia din urmă, de respingere a măsurii procedurale solicitate.
- 179 Documentele în litigiu erau legate de procedura normativă ce implica OTS-urile, ANR-urile și ACER, care a condus la adoptarea Deciziei 02/2020 și a metodologiei aFRR anexată la aceasta.
- 180 Rezultă că cererea adresată de grupul A camerei de recurs nu era nici o cerere de acces la dosarul procedurii inițiate în fața acesteia din urmă, în sensul articolului 41 alineatul (2) litera (b) din cartă, nici o cerere de acces la documente, în sensul articolului 42 din cartă și al Regulamentului nr. 1049/2001.

- 181 În lumina formulării articolului 20 din Decizia nr. 1-2011 a camerei de recurs, astfel cum a fost modificată la 5 octombrie 2019, privind stabilirea normelor de organizare și de procedură în fața camerei de recurs a ACER și aplicarea prin analogie a jurisprudenței aplicabile cererilor de măsuri de organizare a procedurii sau de cercetare adresate Tribunalului în cadrul procedurilor inițiate în fața sa (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 decembrie 1998, Baustahlgewebe/Comisia, C-185/95 P, EU:C:1998:608, punctele 90-93, și Hotărârea din 12 mai 2010, Comisia/Meierhofer, T-560/08 P, EU:T:2010:192, punctul 61), trebuie să se constate că, pentru a permite aceleași camere reprezentate de președintele său să stabilească dacă o astfel de prezentare era utilă pentru buna desfășurare a procedurii inițiate în fața sa, grupul A trebuia nu numai să identifice în cererea sa documentele solicitate, dar și să furnizeze camerei de recurs un minimum de elemente care să dovedească utilitatea acestor documente pentru nevoile procedurii respective. Necesitatea de a adopta măsura procedurală solicitată prin ridicarea, după caz, a confidențialității documentelor în litigiu față de grupul A ținea în continuare de aprecierea camerei de recurs reprezentate de președintele său, grupul menționat putând, după caz, să conteste această apreciere în cadrul acțiunii introduse la Tribunal, în conformitate cu articolul 29 din Regulamentul 2019/942, împotriva deciziei adoptate la finalul procedurii, și anume decizia atacată, dacă aprecia că neadoptarea măsurii procedurale solicitate a avut un impact asupra conținutului deciziei menționate.
- 182 Astfel, decizia de nedivulgare putea fi adoptată în mod legal de camera de recurs reprezentată de președintele său doar pentru motivul, prezentat la punctele 9 și 10 din decizia respectivă și reluat în considerentele (281) și (282) ale deciziei atacate, că grupul A nu îi furnizase în susținerea cererii sale de măsuri procedurale minimul de elemente care ar fi fundamentat utilitatea documentelor în litigiu pentru nevoile procedurii în cauză, așa cum ar fi fost necesar pentru ca aceasta să poată răspunde favorabil cererii sale.
- 183 Grupul A obiectează totuși că a justificat utilitatea documentelor în litigiu pentru nevoile procedurii inițiate în fața camerei de recurs la punctele 76 și 157 din calea de atac pe care o formulase în fața acesteia.
- 184 În această privință, pe de o parte, trebuie să se constate că, la punctul 76 din calea de atac menționată, referitor la al treilea motiv invocat de grupul A, acesta nu a explicat în niciun mod de ce ar fi fost necesară copia unei eventuale evaluări efectuate de ACER în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul 2017/2195 și care urmărea să se stabilească dacă și cum OTS-urile ar putea efectua analiza costuri-beneficii necesară pentru a susține modificarea impusă de articolul 12 alineatul (2) din metodologia aFRR pentru a statua asupra acestui motiv, prin care se urmărea în esență să se constate că ACER a încălcat articolul 10 și articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul 2017/2195, depășindu-și competența, prin obligarea OTS-urilor să îi prezinte o propunere de modificare a metodologiei aFRR, ceea ce nu ar fi putut face în temeiul articolului 6 alineatul (10) din Regulamentul 2019/942 sau al articolului 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195. Astfel, după cum a observat în mod întemeiat camera de recurs reprezentată de președintele său, la punctul 12 din decizia de nedivulgare, existența documentului a cărui divulgare era solicitată era lipsită de relevanță pentru a aprecia în această privință competența ACER în temeiul reglementării aplicabile.
- 185 Pe de altă parte, la punctul 157 din calea de atac în fața camerei de recurs, referitor la al șaptelea motiv invocat în aceasta din urmă, coroborat cu primul-al treilea motiv, grupul A nu a explicat în niciun mod de ce ar fi fost necesară o copie a eventualelor formulare care conțineau avizele Consiliului autorităților de reglementare și ale ACER cu privire la Decizia 02/2020 și la metodologia aFRR anexată la aceasta înainte de adoptarea lor, permițând, după cum indică grupul

A, să se cunoască conținutul și amploarea discuțiilor care au avut loc în privința sa în cadrul ACER, pentru a statua cu privire la al șaptelea motiv al acțiunii, prin care se urmărea în esență să se constate că ACER a încălcat articolul 6 alineatul (11) și articolul 14 alineatul (6) din Regulamentul 2019/942, precum și articolul 41 din cartă, întrucât nu a consultat suficient OTS-urile și ANR-urile în cauză înainte de adoptarea Deciziei 02/2020 și a metodologiei aFRR anexată la decizia menționată și nu a motivat suficient această din urmă decizie.

- 186 Prin urmare, în împrejurările speței, camera de recurs reprezentată de președintele său putea în mod întemeiat să nu dea curs cererii de prezentare a documentelor în litigiu formulate de grupul A, în baza articolului 20 alineatul (3) litera (d) din regulamentul său de procedură, la punctul 161 litera d) din calea de atac formulată în fața aceleiași camere.
- 187 Având în vedere toate aprecierile care precedă, trebuie să se respingă în totalitate critica întemeiată pe o pretinsă încălcare a „dreptului de acces la dosar”.

– *Cu privire la încălcarea obligației de motivare*

- 188 Grupul A susține că în decizia atacată camera de recurs a încălcat în mai multe privințe obligația de motivare care îi revenea. În primul rând, aceasta nu ar fi motivat suficient respingerea criticii invocate în cadrul celui de al șaselea motiv al acțiunii pe care el o introdusese în fața sa, întemeiată pe încălcarea de către ACER a principiului proporționalității, întrucât în Decizia 02/2020 ar fi impus OTS-urilor să desemneze o entitate juridică unică pentru a îndeplini funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR, inclusiv gestionarea capacității, în condițiile în care această cerință nu ar fi fost nici necesară, nici adecvată pentru atingerea obiectivelor enunțate la articolul 3 din Regulamentul 2017/2195. În al doilea rând, contrar celor pretinse în considerentele (245)-(262) ale deciziei atacate, camera de recurs nu ar fi examinat și *a fortiori* nu ar fi motivat respingerea argumentului principal invocat în susținerea celui de al doilea motiv al acțiunii introduse în fața sa, potrivit căruia ACER ar fi efectuat o modificare fundamentală, după a treia propunere de aFRRIF modificată prezentată de OTS-uri, incluzând funcția de gestionare a capacității în articolul 12 alineatul (2) din aFRRIF în litigiu, cu privire la care OTS-urile respective nu ar fi fost consultate și care nu ar fi figurat în versiunea finală a proiectului de decizie al ACER.
- 189 ACER contestă argumentele grupului A și solicită respingerea prezentei critici.
- 190 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 41 alineatul (2) litera (c) din cartă, revine administrației obligația de a-și motiva deciziile.
- 191 Dintr-o jurisprudență constantă reiese că motivarea impusă de asemenea de articolul 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de justificările măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații pe care îl pot avea destinatarii sau alte persoane vizate în mod direct și individual de actul respectiv. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, având în vedere că problema dacă motivarea unui act respectă cerințele impuse la articolul 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea Hotărârea din 29 iunie 2017, E-Control/ACER, T-63/16, nepublicată, EU:T:2017:456, punctul 68 și jurisprudența citată).

- 192 Cu toate acestea, nu se poate impune unei camere de recurs să furnizeze o expunere care să urmeze în mod exhaustiv și unul câte unul toate raționamentele formulate de părți în fața sa. Prin urmare, motivarea poate fi implicită, cu condiția să permită persoanelor interesate să cunoască motivele pentru care a fost adoptată decizia camerei de recurs, iar instanței competente să dispună de elemente suficiente pentru a-și exercita controlul (a se vedea Hotărârea din 29 iunie 2017, E-Control/ACER, T-63/16, nepublicată, EU:T:2017:456, punctul 69 și jurisprudența citată).
- 193 În lumina acestei jurisprudențe, în primul rând, este necesar să se respingă critica grupului A potrivit căreia camera de recurs a respins critica întemeiată pe încălcarea principiului proporționalității de către ACER, fără a explica în ce mod cerința unei structuri cu o entitate unică pentru îndeplinirea funcțiilor necesare pentru funcționarea platformei aFRR, inclusiv gestionarea capacității, era adecvată pentru atingerea obiectivelor urmărite. Astfel, cu titlu principal, camera de recurs a negat că ACER a impus OTS-urilor o structură cu o entitate unică pentru a îndeplini funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR. Cu titlu subsidiar, ea a observat că ACER nu putea aproba o metodologie aFRR care nu ar fi fost conformă, în opinia sa, cu reglementarea aplicabilă și că era necesar și proporțional ca ea să menționeze în decizia sa condițiile unei asemenea conformități. Această motivare era suficientă pentru a permite grupului A să înțeleagă raționamentul principal și subsidiar pe care camera de recurs fundamentase respingerea în decizia atacată a criticii întemeiate pe încălcarea principiului proporționalității de către ACER și pentru a-l contesta, după caz, în fața Tribunalului. În plus, ea era suficientă pentru a permite Tribunalului să controleze, dacă era cazul, temeinicia unei asemenea respingeri. În acest context, grupul A nu poate reproșa camerei de recurs că nu a răspuns la întreaga argumentație pe care acesta a dezvoltat-o în fața sa.
- 194 În al doilea rând, în ceea ce privește pretinsa nemotivare a respingerii criticii potrivit căreia ACER adusesse o modificare fundamentală formulării articolului 12 alineatul (2) din aFRRIF în litigiu în raport cu versiunea finală a proiectului de decizie din 20 decembrie 2019, incluzând gestionarea capacității în cadrul acestuia ca fiind o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR, fără ca OTS-urile să fi fost consultate cu privire la modificarea respectivă, din contextul în care a fost adoptată Decizia 02/2020 și în special din răspunsurile acesteia la a doua și la a treia propunere de aFRRIF pe care OTS-urile nu le puteau ignora, reiese că ACER considera, pe de o parte, că gestionarea capacității era o funcție necesară pentru funcționarea platformei aFRR și, pe de altă parte, că, dacă toate funcțiile necesare pentru funcționarea acestei platforme ar trebui să fie îndeplinite de mai multe entități, va fi necesar să se respecte cerințele suplimentare prevăzute în a doua teză a articolului 21 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul 2017/2195.
- 195 Astfel, în deplină cunoștință de cauză, OTS-urile au refuzat să răspundă în a treia propunere de aFRRIF modificată la așteptările ACER în această privință, în măsura în care, după cum reiese din prezenta acțiune, unele dintre ele nu împărtășeau punctul său de vedere cu privire la cerințele care ar fi decurs din aplicarea reglementării care guvernează cazul de față. În acest context, în decizia atacată camera de recurs a indicat, pentru a răspunde criticii grupului A potrivit căreia OTS-urile nu fuseseră consultate cu privire la o modificare fundamentală a metodologiei aFRR introdusă în ultima clipă de ACER, că problema vizată de această modificare s-a aflat în centrul discuțiilor dintre ea și OTS-uri în timpul fazei de consultare și că OTS-urile ar fi fost pe deplin în măsură să dezbată cu ACER pozițiile adoptate de aceasta, dar că, ținând seama de constrângerile privind termenul care îi încadrau competența decizională, ACER adoptase în final aFRRIF în litigiu, indicând în ce condiții ar fi conforme cu reglementarea aplicabilă alegerile care ar fi efectuate de OTS-uri cu privire la entitatea însărcinată cu îndeplinirea funcției de gestionare a capacității.

- 196 Având în vedere contextul în care era furnizată, această motivare era suficientă, în speță, pentru a permite grupului A să înțeleagă motivele pentru care în decizia atacată critica sa a fost respinsă de camera de recurs și pentru a le contesta, dacă este cazul, în fața Tribunalului. În plus, ea era suficientă pentru a permite Tribunalului să controleze, după caz, temeinicia unei asemenea respingeri.
- 197 Având în vedere toate aprecierile care precedă, critica întemeiată pe încălcarea obligației de motivare trebuie să fie respinsă în totalitate.

– Cu privire la încălcarea obligației care revine camerei de recurs de a efectua un control complet al deciziilor ACER

- 198 Reclamantele reproșează camerei de recurs că a săvârșit o eroare de drept în decizia atacată întrucât nu a efectuat un control complet al Deciziei 02/2020, în raport cu motivul pe care l-au invocat în fața sa, întemeiat pe încălcarea articolului 21 din Regulamentul 2017/2195 care rezultă din faptul că ACER ar fi impus OTS-urilor să desemneze o entitate juridică unică pentru a îndeplini funcțiile necesare pentru funcționarea platformei aFRR, inclusiv funcția de gestionare a capacității. Din Hotărârea din 18 noiembrie 2020, Aquind/ACER (T-735/18, atacată cu recurs, EU:T:2020:542, punctele 69 și 70), ar reieși că ar trebui efectuat un control complet al deciziilor ACER de către camera de recurs. Or, în timp ce, în considerentul (168) al deciziei atacate, camera de recurs ar fi indicat în mod clar că trebuia să efectueze un control complet cu privire la chestiunea de drept care era invocată de reclamante, ea ar fi efectuat în practică și în conformitate cu practica sa decizională un control restrâns, după cum ar reieși din nota de subsol 81 din aceeași decizie. În practică, ACER nu ar fi demonstrat că, în decizia atacată, camera de recurs a efectuat un control complet al Deciziei 02/2020.
- 199 ACER contestă argumentele invocate de reclamante și solicită respingerea prezentei critici.
- 200 Este adevărat că, după cum arată reclamantele, conținutul notei de subsol 81 din decizia atacată, precum și al considerentului (192) al deciziei menționate sugerează că, în conformitate cu practica sa decizională de la acea dată, camera de recurs a efectuat un control complet numai cu privire la aprecierile juridice ale ACER din Decizia 02/2020 a acesteia, dar s-a limitat să efectueze un control restrâns, limitat la căutarea unor erori vădite, cu privire la aprecierile sale de fapt complexe, de ordin tehnic, recunoscând în această privință ACER o anumită marjă de apreciere.
- 201 Or, reiese în special din cuprinsul punctului 69 din Hotărârea din 18 noiembrie 2020, Aquind/ACER (T-735/18, atacată cu recurs, EU:T:2020:542), că controlul efectuat de camera de recurs asupra aprecierilor de ordin tehnic și economic complexe prevăzute într-o decizie a ACER nu trebuie să fie limitat la controlul restrâns al erorii vădite de apreciere. Dimpotrivă, pe baza expertizei științifice a membrilor săi, camera menționată trebuie să examineze dacă argumentele prezentate de reclamant sunt susceptibile să demonstreze că considerațiile pe care se întemeiază decizia ACER sunt afectate de erori.
- 202 Astfel, după cum subliniază în mod întemeiat reclamantele, camera de recurs era ținută să efectueze în decizia atacată un control complet al Deciziei 02/2020.
- 203 Cu toate acestea, dintr-o examinare atentă a deciziei atacate reiese că în cuprinsul acesteia camera de recurs și-a concentrat în esență controlul asupra aprecierilor juridice efectuate de ACER în Decizia 02/2020, în privința cărora a exercitat un control complet.

204 Pe de altă parte, în rarele cazuri în care, la fel ca în considerentul (192) al deciziei atacate, ea a fost chemată să controleze aprecieri de ordin tehnic complexe, camera de recurs a efectuat în practică un control care depășea un simplu control restrâns, astfel încât, *de facto*, aceasta s-a conformat obligațiilor sale în ceea ce privește intensitatea controlului pe care trebuia să îl efectueze cu privire la Decizia 02/2020. Într-adevăr, în considerentul în cauză, după ce a arătat că era vorba despre o apreciere de ordin tehnic complexă pentru care ACER beneficia de o marjă de apreciere, camera de recurs a verificat totuși dacă aceasta putea concluziona în mod întemeiat că procesul de actualizare continuă a capacității de transport interzonale disponibile, în formă centralizată sau descentralizată, era o funcție necesară pe plan tehnic pentru funcționarea platformei aFRR.

205 Având în vedere toate aprecierile care precedă, trebuie să se respingă în totalitate critica întemeiată pe încălcarea obligației care revine camerei de recurs de a efectua un control complet al deciziilor ACER.

– *Cu privire la eroarea de interpretare și la examinarea insuficientă de către camera de recurs a motivelor invocate în fața sa*

206 Grupul A reproșează camerei de recurs o eroare de interpretare și o examinare insuficientă în decizia atacată a motivelor pe care le invocase în fața sa. În primul rând, camera de recurs ar fi examinat calea de atac pe care o formulase în fața sa fără a înțelege întinderea și obiectul acestei căi de atac. Astfel, contrar celor afirmate de camera de recurs în considerentele (76), (141) și (181) ale deciziei atacate, el ar fi contestat faptele menționate în considerentele (67)-(77) ale Deciziei 02/2020 și ar fi formulat o cale de atac împotriva articolului 6 alineatul (4) și a articolului 4 alineatul (6) din aFRRIF în litigiu. În plus, în considerentele (67)-(77) ale deciziei atacate, camera de recurs nu ar fi prezentat fapte, ci ar fi rezumat poziția ACER. În ceea ce privește erorile camerei de recurs care ar fi fost corectate printr-o rectificare depusă la dosarul prezentei cauze, reclamantele ar fi contestat prin înscrisuri depuse la grefa camerei de recurs și la dosarul prezentei cauze că era vorba mai degrabă despre simple erori de scriere decât de fond. În al doilea rând, grupul A reproșează camerei de recurs că nu a dedus consecințele care decurg din examinarea celui de al treilea motiv pe care el l-a invocat în fața sa. Astfel, în măsura în care aceasta ar fi constatat că obligația prevăzută la articolul 12 alineatul (2) din aFRRIF în litigiu a fost impusă de ACER și nu decurgea direct din Regulamentul 2017/2195, ea ar fi trebuit să admită acest motiv sau, în caz contrar, să prezinte motivele pentru care, în pofida modului de redactare a dispozițiilor relevante, ACER nu depășise limitele competenței sale.

207 ACER contestă argumentele grupului A și solicită respingerea prezentei critici.

208 În ceea ce privește critica grupului A potrivit căreia camera de recurs nu a înțeles întinderea și obiectul căii de atac pe care acesta o formulase în fața sa, trebuie arătat că, în mod cert, în decizia atacată camera menționată a săvârșit anumite erori sau inadvertențe.

209 În primul rând, este corect și, în plus, ACER recunoaște acest lucru la punctul 219 din memoriul în apărare, că în mod greșit camera de recurs a indicat în considerentele (141) și (181) ale deciziei atacate că grupul A nu a contestat în fața sa legalitatea articolului 6 alineatul (4) și a articolului 4 alineatul (6) din aFRRIF în litigiu.

- 210 În al doilea rând, este adevărat că, în considerentul (76) al deciziei atacate, camera de recurs a indicat cu titlu introductiv că grupul A nu a contestat în fața sa „faptele cuprinse în [considerentele] (67)[-](77) ale [Deciziei 02/2020]”, ceea ce era greșit, în măsura în care în aceste considerente prezentarea unor informații pur factuale se amesteca cu cea a interpretării juridice a reglementării aplicabile de către ACER, care nu era acceptată de grupul A.
- 211 Cu toate acestea, independent de rectificarea intervenită la 21 decembrie 2020, după introducerea și, așadar, în lumina prezentei acțiuni, aspect care a fost denunțat de reclamante, trebuie arătat că acestea nu pretind și *a fortiori* nu demonstrează că erorile respective din motivarea deciziei atacate, corectate ulterior, au avut un impact asupra dispozitivului deciziei menționate, astfel încât ele nu pot justifica o anulare a acesteia din urmă.
- 212 În orice caz, în ceea ce privește criticile îndreptate împotriva considerentelor (67)-(77) ale Deciziei 02/2020, trebuie arătat că în acestea camera de recurs a indicat în mod clar că interpretarea juridică a reglementării aplicabile prezentate era cea a ACER și că aceasta nu era acceptată de reclamante, astfel încât critica formulată de grupul A este neîntemeiată în fapt.
- 213 În ceea ce privește critica grupului A potrivit căreia camera de recurs nu a dedus consecințele care decurg din aprecierea sa cu privire la al treilea motiv pe care îl invocase în fața sa, această critică se întemeiază pe o argumentație care a fost deja respinsă la punctul 168 de mai sus. Pentru aceleași motive, trebuie să se respingă critica menționată ca nefondată.
- 214 Având în vedere toate aprecierile care precedă, trebuie să se respingă în totalitate critica întemeiată pe eroarea de interpretare și pe examinarea insuficientă de către camera de recurs a motivelor invocate în fața sa, al treilea motiv și, în consecință, prezenta acțiune.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 215 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de ACER, conform concluziilor acesteia din urmă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua extinsă)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Austrian Power Grid AG și celelalte reclamante ale căror denumiri figurează în anexă la plata cheltuielilor de judecată.

Papasavvas

Tomljenović

Škvařilová-Pelzl

Nömm

Kukovec

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 15 februarie 2023.

Semnături